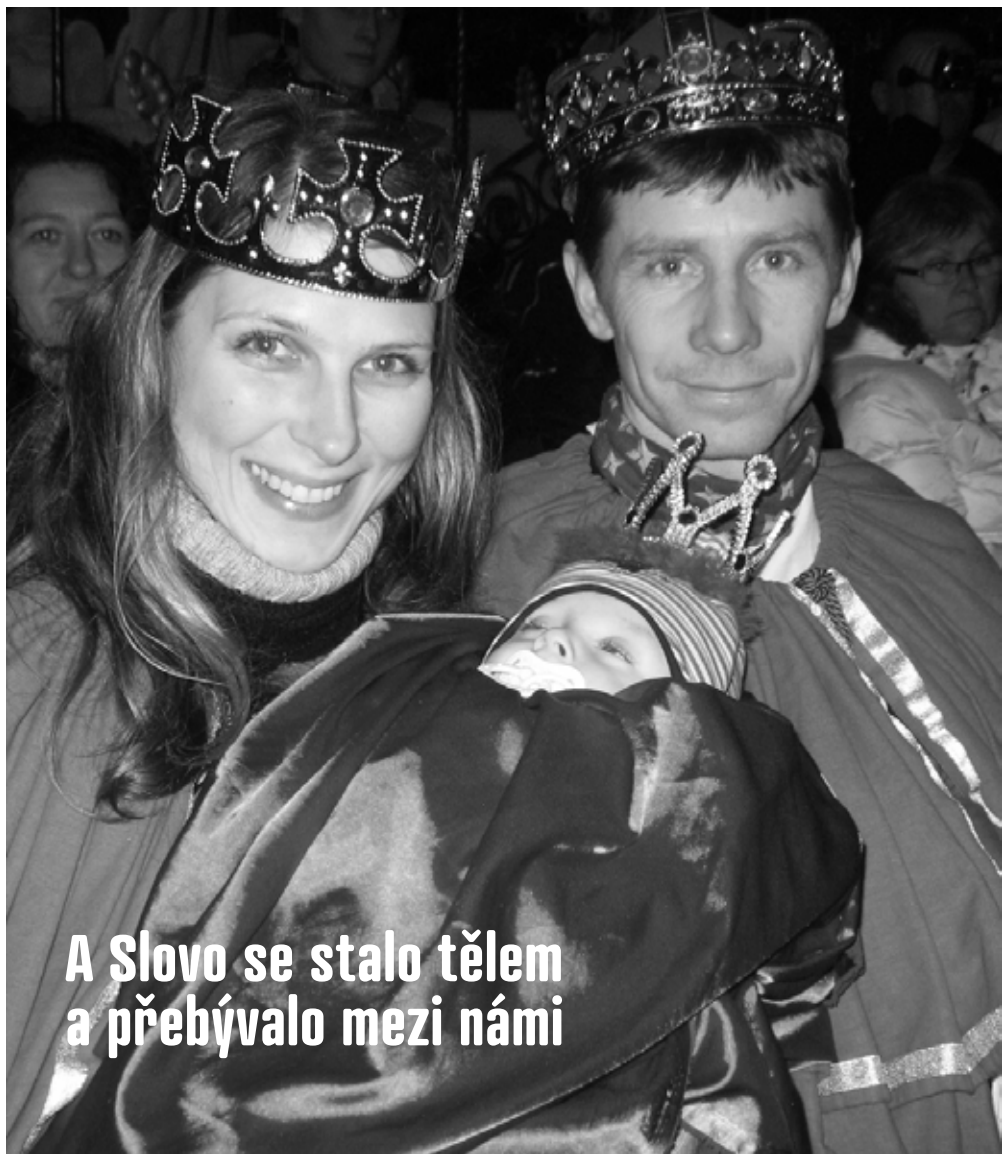

Kobylístek

Opět je tu farní ples	6
Vánoční fotoreportáž	14
Přeplněné divadlo	25
Salesiánská revoluce	25
Rozhovor s Mírou Palíškem	28

**A Slovo se stalo tělem
a přebývalo mezi námi**

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylísku,

Někdo mi minulou neděli řekl, když se četl Prolog – slavnostní básnický úvod Janova evangelia, to už se četlo, není to omyl? Ne, ve vánoční době se čte třikrát! A já jsem tímto textem už řadu roků přímo posedlý! Může za to mimo jiné můj duchovní přítel z doby dávné – ze čtvrtého až pátého století (354-430) sv. Augustin. On o tomto textu říkal: „Měl by se napsat zlatými písmeny do všech kostelů, a to na nejčestnější místo“, tak velký význam a bohatství v něm spatřoval pro křesťanskou víru. A někdo jiný mi řekl: „Nauč se ho nazpaměť“. Tak jsem to udělal a nelituji toho. Ale lituji, že jsem ho ještě dostatečně nevštěboval. Ale snad mi v tom Duch svatý pomůže, když mě letos v novoroční kartičce dal velký dar i úkol v závěrečném 18. verši.

Snad jste si všimli, když jste četli říjnový Kobylístek, že slova Prologu jsou mottem letošního pastoračního roku Boží slovo v našem (mém) životě. Řeknete si: „To je ale drzost připomínat nám věci loňské!“ Ale ony jsou i letošní a dokonce celoživotní. O tom jsou drzá, či lépe provokativní, slova nedávno zesnulého kardinála Martiniho v rubrice Boží slovo v našem životě. A protože vás mám rád a toužím po tom, abyste spolu se mnou Ježíše stále více poznávali, milovali i následovali, tak vás budu znovu provokovat tím, že vám text Prologu na celý měsíc před oči postavím, abyste ho často četli, nebo se ho i nazpaměť naučili. A když vás některá věta silně zasáhne, tak ji nějaký čas jen v sobě uchovávejte, stále se k ní vracíte, a pak se o ni s někým podělte. Tak tady ho máte:

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha.

Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a

temnota ho nepohltila. Byl člověk posláný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka, to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi; těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista.

Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten podal o něm zprávu (Jan 1,1-18).

Co k tomu ještě dodat?

Snad jenom – čtème znovu a znovu, pomalu, klidně a s otevřeným srdcem, abychom objevili sílu a krásu, kterou ani ta nejhezčí vánoční výzdoba nemůže nahradit. Dovolme, aby na naše srdce i naši mysl prostě jen působila nedozírná velikost a neproniknutelnost tohoto tajemství – ať může naše nitro naplnit pravý pokoj, Boží láska, tichá, nejen vánoční radost, ale také vděčnost za tento dar božího vtělení, které každoročně o Vánocích slavíme.

Bratři a sestry, k tomu vám ze srdce žehná

P. Josef Brtník

Už zase výstav Krista svátostného a k tomu 4 dny – kde seženeme lidi?

Tak nějak „lamentujeme“ Jájina, Tomáš i já. Nezdá se vám to divný? Shánět lidi, aby byli s Ježíšem, v jeho blízkosti, od srdce k srdci? Být s milým, být s milou, povídat si, dívat se na sebe, nebo jen spolu mlčet, je to něco divného, zvláštního, nebo nuceného? Já jsem, každý z nás je, Ježíšův milý, milá, je On můj milovaný přítel, Pán, Spasitel? Když jsem začínal přípravu ke kněžství, dělal nám prefekta nějaký čas bývalý herec a tehdy bohoslovec pátého ročníku, nyní českobudějovický biskup Jiří Paďour. Jednou nám dramaticky přednášel určité pasáže Písma, z nich mi hluboce utkvěla tato věta: „Ochladne láska mnohých, tvá nesmí ochladnout!“

Nechme se povzbudit k setkání s Ježíšem našimi svěťci sv. Janem Boskem, sv. Terezíí i současným papežem Františkem.

Don Bosko často říkal: „Častá zpověď a eucharistie jsou dvě křídla, která nám pomáhají do nebe!“ Nebo o návštěvě Krista svátostného v kostele: „Chceš hodně jeho darů, navštěvuj ho často. Stačí ti málo, navštěvuj ho občas. Nestojíš-li o žádné, nenavštěvuj ho vůbec.“ **A svatá Terezie:** „Vždycky jsem měla jen jedinou touhu milovat Ježíše a přičiňovat se, aby byl milován. Protože Terezie poznala Boží lásku k ní, stala se její první intuice vřelým, naprosto neodolatelným přesvědčením. Hlavně v den svého prvního svátého přijímání zakusila Terezie lásku: „Ach jak sladký byl mé duši Ježíšův první polibek! Byl to polibek lásky, cítila jsem, že jsem milována.“ Jinde píše: „Přes svou svrchovanou maličkost se odvažují upírat oči na božské Slunce, na Slunce lásky, a mé srdce v sobě cítí všechny touhy orla“ S odvažnou odevzdaností chci nadále upírat zrak na božské Slunce. Nic ho nemůže děsit, ani

vítr, ani déšť, a jestli temné mraky zakryjí Hvězdu lásky, ptáček nezmění své místo, ví, že za mračny jeho Slunce stále svítí, že jeho zář se nemůže ani na okamžik zastřít.“

A ještě znovu muž (aby si chlapi nemysleli, že to pro ně není), kterého jsme nedávna neznali, a teď jsou ho plné všechny noviny. Kdo to jenom je? Máme nového papeže a dal si jméno František. To tu ještě nebylo! V knize Rozhovoru „**Papež František**“ na str. 48 na otázku: jak vnímáte prožitek modlitby? odpovídá: „Já se domnívám, že jistým způsobem musí jít o prožitek naprostého odevzdání, kdy celá naše bytost vstupuje do spojení s Bohem. Pak dojde k rozhovoru, k vyslechnutí, k proměně. Musíme hledět k Bohu, ale hlavně též vnímat, že On pohlíží na nás. Někdy ke mně prožitek duchovního splnutí přichází, když se nahlas modlím růženec nebo žalmy. Nebo když radostně sloužím eucharistii. Ale nejsilnější prožitek víry mívám, když spočinu na neohraničenou dobu před svatostánkem. Někdy tam vsedě i usnu a vnímám, jak se na mne Bůh dívá. Cítím se, jako bych byl v rukou někoho jiného, jako by mě sám Bůh bral za ruku. Myslím, že je třeba dospět k tomu, že Pán nás přesahuje, je odlišný, je sice Pánem všeho, avšak vždy respektuje naši svobodu.

Bratři a sestry, věřím, že si otázku v nadpisu už nebudeme muset klást letos v únoru.

Od 10. do 13. února můžeme důvěrně přebývat před Pánem, naším Sluncem, a nechat dobýjet „své sluneční baterie“ a tak lépe jezdit a zářit s Ježíšem.

P. Josef Brtník

Středy plné Dona Boska

V rámci programu Ve středu ke Středu a přípravy na dvousté výročí narození Dona Boska si dovoluujeme pozvat všechny far-

níky na cyklus tří lednových přednášek P. Zdeňka Jančaříka, SDB, s názvem Spiritu-
alita Dona Boska. Začátek vždy v 19.15 v
kostele. Témata přednášek:

8. 1. Dětství a mládí - sny mladého Jana
Boska (již proběhla, dostupná k po-
slechu na farním webu)
15. 1. Don Bosco mystik (Modlitba v životě
Dona Boska)
22. 1. Don Bosco apoštol (Spiritualita sale-
iána)

Tomáš Redlich

Slavnost sv. Jana Boska,

zakladatele salesiánů a celé salesiánské
rodiny budeme slavit 31. 1. Hlavním cele-
brantem při eucharistické bohoslužbě od
18.30 bude P. Petr Zelinka. Po bohoslužbě
bude následovat občerstvení v Salesián-
ském divadle a od 20.00 divadelní předsta-
vení Nebeská karabiniérka v režii salesiá-
nů a dalších herců pod vedením režiséra P.
Zdeňka Jančaříka. Vstupné dobrovolné na
salesiánské dílo.

P. Josef Brtník

Ekumenické setkání ve farnosti

Zveme vás všechny křesťany z Kobylis v
pátek 17. ledna od 19.00 na ekumenické
modlitební i společenské setkání s tím-
to programem: ekumenická bohoslužba
slova, společný zpěv a chvály, četba Pís-
ma, výklad, skupinky nad Písmem, společ-
né přímluvy v kostele a setkání ve farním
sále. Pokud nikoho ještě neznáte, tak je to
pravá příležitost se seznámit s lidmi z va-
ších, nebo jiných křesťanských společen-
ství, prožít naši jednotu a modlit se za její
zdokonalování. Pomoc s přípravou ve far-
ní kuchyni od 17.30 je vítána. Můžete také
přinést něco slaného, nebo sladkého. Dě-
kujeme.

Anna Fantová, Tomáš Redlich

Setkání s „provokátérem“ P. Karlem Satoriou,

spoluautorem knihy „Život je sacra zají-
mavej“, se uskuteční v našem kostele ve
2 fázích. Nejprve ve středu 29. 1. v 19.15
v přednášce na téma Modlit se je normál-
ní. A pak nás v sobotu 15. 2. celé dopoled-
ne (ne-li celý den) bude honit od modlitby
do práce. Bude nás procvičovat v hesle sv.
Benedikta ora et labora modli se a pracuj.
A bude-li dost „modličů a pracantů“, možná
to s námi ještě jednou zopakuje! Uvidíme!?

P. Josef Brtník

Okna vesmíru dokořán aneb vstup do „Boží dílny“ povolen

Zveme vás všechny na přednášku našeho
vynikajícího fyzika, matematika, astrono-
ma, vědeckého popularizátora Jiřího Gry-
gara v našem kostele ve středu 5. února
v 19.15 v rámci tématu pastoračního plánu:
„Hlas Slova“, jak věčné Boží slovo projevuje
svou moudrost a moc v díle stvoření.

P. Josef Brtník

Varování před krádežemi

Milí farníci, dejte si pozor na krádeže!
V prostředí našeho kostela došlo během
posledních tří týdnů dvakrát k odcizení
dokladů a peněz z bund pověšených na vě-
šácích na kůru a ve farním sále. Prosíme,
dávejte si pozor na své osobní věci.

P. Josef Brtník

Prosha o vrácení peněženky

V neděli 29. 12. se mi v průběhu mše sva-
té v 9.00 ztratila z kabátu pověšeného na
kůru peněženka. Černá kožená, s modrým
koženým vnitřkem. Chtěl bych Vás proto
poprosit, kdybyste ji našli nebo ji někde vi-

děli, abyste ji dali do sakristie, a zároveň
Vás upozorňuji, abyste si i v kostele dávali
pozor na své osobní věci. Bohužel ani tady
asi není tak bezpečno.... Děkuji.

Martin Benda

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude
v pondělí 20. 1. po večerní bohoslužbě. Jste
všichni srdečně zváni.

Ludmila Růžičková

Hovory nad katechismem

s jáhnem Josefem Fiřtem budou pokračo-
vat od 21. ledna jednou za čtrnáct dní ve
farní knihovně od 19.20.

Tomáš Redlich

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s malými dětmi
v úterý 21. 1. od 9.30 do katechetické míst-
nosti Emauzy ke společné diskusi o tom,
jaké používáme audio a DVD nahrávky
s náboženskou tematikou a dětskými mo-
tivy. Máme nějaké oblíbené dětské pořady,
např. na radiu Proglas, v TV NOE či na ČT?
Dokážeme včas vypnout ovladač, nebo nás
„ovládají“ naše ratolesti? Pojďme si spolu
popovídat o tom, co se našim dětem líbí, a
pokusme se přinést „vzorek“ (CD, DVD) již
vyzkoušeného. Hlídaní dětí zajištěno. Těší-
me se na vás.

V únoru 18. nás navštíví Mgr. Hana Imlau-
fová, podrobnosti v příštím Kobylístku.

Paola Redlichová
mamky.sobe@centrum.cz

Modlitební triduum MM 24. – 26. 1.

Znovu srdečně zveme na další Modliteb-
ní triduum hnutí Modlitby matek, které se
koná ve dnech 24. – 26. 1. V pátek 24. 1. od

19.30, v sobotu 25. 1. od 9.00 a v neděli 26.
1. od 16.00, vždy v kostele. Zveme všech-
ny maminky, babičky, tety, prostě všechny
ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za
svoje rodiny. V neděli potom také srdečně
zveme na agapé v katechetické místnosti
za dětskou místností, zvány jsou celé rodi-
ny. Těšíme se na vás.

Olga Lisáková a skupinka MM Ďáblice

Dopolední kurz Alfa

**(nejen) pro maminky s dětmi - praktic-
ký úvod do křesťanství**

Srdečně zveme maminky s dětmi, ale i
další zájemce (např. seniory) v rámci pra-
videlných čtvrtěčních setkání na dopo-
lední kurz Alfa. Mohl by být příleži-
tosť k duchovnímu zastavení, občerstvení
a společné diskusi nad zajímavými křes-
ťanskými tématy (o Ježíši, víře, modlitbě,
Bibli, Božím vedení, Duchu svatém, církv-
vi...). Navození diskuse ve skupince bude
předcházet přednáška od pozvaných hos-
tů, společnou atmosféru dokreslí zpěv a
humor pro radost ducha a domácí dobroty
pro radost těla. Program s hlídáním bude
připraven také pro naše malé ratolesti.

Úvodní setkání bude 6. 3. 2014 v naší katechetické místnosti Emauzy od 9.30 do 11.30. Další témata budou navazovat v týdenním rytmu až do konce května. Pozvat a doprovodit můžete i své známé, pro které by mohl být kurz zajímavý. Možnost přihlášení a další informace včetně programu jsou k dispozici na kontaktech níže. Těšíme se na vás i vaše děti.

*Za přípravný tým Tomáš Redlich
http://terezicka.sdb.cz/kurzy-alfa/
farnost.kobylysy@sdb.cz
283 029 141, 777 053 394
www.kurzyalfa.cz*

Náš tradiční FARNÍ PLES

Vážené tanečnice a tanečníci, vážené farnice a farníci, dovolujeme si Vás všechny co nejsrdečněji pozvat na náš společný ples, který se bude konat v sobotu 25. 1. 2014 od 19.30 do 01.00 hod. v kulturním domě Ládví. Vstupenky budou stát opět 200 Kč pro všechny, stejně jako vloni. Hrát nám bude letos už naposledy klasická taneční kapela Ing. Petra Holuba. Uvidíte zase krásná předtančení, která nám tentokrát zajistila Dominika Kuchařová, tak se budeme těšit na profesionální pár. Vyslechneme si jako vždy duchovní slovíčko a samozřejmě bude i tombola z Vašich darů, na které už teď myslíte a nezapomeňte je s sebou přinést rovnou na ples, prosím.

Hlavní cenou bude také již tradičně poukázka v hodnotě 2.000 Kč na nákup do obchodního domu IKEA :-). Lístky do tomboly si pořídíte zase po 10 Kč. Vstupenky budeme prodávat až na místě, jak jest naším dobrým zvykem - žádný stres, ale společně máme na Vaši solidaritu i v případě, že se Vám jenom nebude chtít vyjít do tmy a zimy, v tanečním sále je vždy teplo a světlo a navíc milo a veselo:-) Těšíme se na Vaši

hojnou účast a doufáme, že bude opravdu hojnější než vloni. Určitě se pobavíte, i když moc netančíte. Tak přijďte, podpořte takovouto nobl akci, kterou si už každá farnost dovolit nemůže, a pozvěte i své příbuzné a přátele odjinud. Seznamte se s jinými anebo se setkejte se starými známými lidičkami :-). Těšíme se na všechny!

Za bývalé spolčlo Hrochů Helena Tyburcová

Karneval pro děti – neděle 9. února 2014

Milé děti a drazí rodiče, srdečně vás všechny zveme na tradiční karneval, který se uskuteční v neděli 9. února 2013 od 14.30 do 17 hod. v prostorách salesiánského střediska. Vstup je hlavním vchodem kolem vrátnice, kde také bude možnost se převléknout v šatnách vedle vrátnice. Pak se jde podél šipek dolů do tělocvičny a klubu Vrtule. Prosíme všechny, děti i rodiče, aby si vzali s sebou přezůvky.

Letošní téma karnevalu je: VEČERNÍČKY. Vstupenka pro rodiče a ostatní dospělé bude tedy: vzít s sebou cokoli, co souvisí s večerníčky. Děti mohou přijít v nejrůznějších maskách večerníčkových postav; součástí programu budou soutěže a možnost získání odměn a drobných dáreků. Celým karnevalem bude provázet klaun a možná přiletí i nějaký anděl. Prosíme všechny maminky, babičky a tety, zda by mohly napéct nějaké dobrotky pro děti k občerstvení. Tyto můžete přinést buď v neděli 9.2. ráno na vrátnici, nebo přímo na karneval do baru. Také prosíme, zda máte doma nějaké vhodné předměty: hračky, knížky, hry jako dárky, odměny pro děti. Tyto přinášejte na vrátnici SDB do pátku 7.2., aby se mohly seřadit a přidat k odměnám.

Za dětský tým P. Petr Zelinka, SDB

Udělejme sbírku pro TV Noe

Víme, že je naší překrásnou povinností šířit evangelium, tedy radostnou zvěst dle našich možností a někdy i skoro nemožností. Malá připomínka a také rada jak: třeba podporou Televize dobrých zpráv, nebo rádia Proglas. Bylo by škoda, a pro naši salesiánskou farnost skoro neodpusťitelné, kdyby TV Noe musela omezit nebo dokonce zrušit vysílání pro nedostatek finančních prostředků. Ředitelem TV Noe je P. Leoš Ryška, salesián. Patronem novinářů a katolických spisovatelů je sv. František Saleský. To je pro nás – salesiánské farníky – výzva. Přimlouvám se také proto, že pro svou nemoc jsem odkázána právě na sdělovací prostředky. A jistě nejsem sama.

Udělejme, prosím, novoroční sbírku a naše farnice – Eva Kuchařová a Anežka Radinová – tzv. K-Noe jistě rády předají peníze na správné místo. A také prosím, kdo nemůže finančně pomoci, ať se modlí, aby se našli ochotní sponzoři.

Olga Lukešová

Klub seniorů zve

19.1. Senioři zvou na výstavu o sv. Cyrilu a Metoději do Anežského kláštera.

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Debaty o hazardu na Praze 8

Ve čtvrtek 16. 1. se od 19.15 uskuteční ve farním sále pod kostelem panelová debata o problematice hazardu. Na debatě vystoupí Martin Svoboda, předseda občanského sdružení Občané proti hazardu a

bývalý hráč; MUDr. Zdeňka Vyhnančková, primářka příjmového oddělení Psychiatrické léčebny Bohnice; Lukáš Heinz, policista a šéfredaktor webu Policista.cz. Na debatě bude také představena iniciativa pro místní referendum o hazardu na Praze 8, na jehož přípravě se podílí i členové naší farnosti. Bude možné si zde taktéž vyzvednout podpisové archy pro sbírání podpisů. Budeme velmi vděční za vaši pomoc!

*Vladka Jelínková, členka přípravného výboru referenda
Vladka.jelinek@gmail.com*

Misijní trhy - 5. ročník

Třetí neděli adventní - 15. 12. 2013 - proběhlo už tradičně prodávání rukodělných výrobků s cílem podpořit konkrétní projekt misijních děl, kterým byla letos výbava nábytkem pro základní školu v Kisamba ve farnosti Ibanda v Ugandě. Pro radost ugandských dětí se podařilo vybrat 28.400 Kč. Věřím, že je to ale radost i pro všechny, kdo se do této akce jakkoli zapojili. Díky všem.

Za celý tým Katka Jelínková

Poděkování ředitele misijního díla

Milí přátelé z farnosti Kobylysy, s vděčností za Vaši štědrost bych rád poděkoval za podporu Papežských misijních děl a za Váš dar 28.400 Kč přijatý dne 20. 12. 2013. Získané peníze podpoří 700 ugandských dětí ze základní školy v Kisamba, ve farnosti Ibanda, která leží v diecézi Kase-se. Ibanda je mladá a rozvíjející se, ale chudá farnost. Škola nemá skoro žádný nábytek a děti sedí a učí se na podlaze. Výtěžek tedy pomůže zajistit pro tuto školu stoly a židle. Můžu Vám potvrdit, že pomáháte skutečně potřebným lidem. Sám jsem viděl, jak jim chudoba často nedovolí jíst víc

než 1 skromné jídlo denně. Ugandský kněz mi ukázal učební pomůcky dětí: místo tašky jen 1 igelitový pytlík, do kterého se vejde na půl uříznutý sešit a kousek tužky. Více si tyto děti nemohou dovolit. Vaší zásluhou však mohou sedět při vyučování v lavicích a dostat potřebnou péči. Upřímně Vám děkuji, že podporujete právě papežské misie. Ať sám Bůh odmění Vaši štědlost.

*P. Jiří Šlégr, národní ředitel Pa-
pežského misijního díla*

Prosincové setkání seniorů

Senioři se v neděli 8. 12. sešli na duchovní obnově, kterou vedl Petr Zelinka. Začal představením nejnovějšího poselství papeže Františka, které mluví o radosti evangelia (exhortace Evangelii gaudium). V katechetické místnosti nám promítl fotky z Turína, kde tři roky studoval. Udivilo nás jak je Turín krásné a velké město plné památek. Vyprávěl, že se tam sešlo asi 70 studentů-salesiánů z celého světa, a tak se museli všichni rychle naučit italsky, aby se mezi sebou domluvili. Kromě studia se podle Dona Boska učili pracovat s mládeží. Protože Turín je město pod Alpami, podnikali také výlety do hor a okolí. Také viděl Turínské plátno a nepochybuje o jeho pravosti. Na závěr jsme si ještě promítli film o sv. Cyrilu a Metoději od Otakára Marii Schmidta. Nakonec nám Petr ukázal několik fotek z jeho jáhenského svěcení, které měl v Turíně. Bylo to moc hezké a poučné odpoledne. A za to Ti Petře moc děkujeme.

Za seniory Eva Kuchařová

Putovní výstava o Ignáci Stuchlém

Během měsíce ledna bude v kostele i jiných částech Salesiánského centra k vidění putovní výstava o životě a díle prvního

ho českého salesiána P. Ignáce Stuchlého. Jako salesián působil Ignác Stuchlý nejprve v Itálii a Slovinsku. V roce 1927 pak začali čeští salesiáni působit pod jeho vedením ve Fryštáku na Moravě a postupně se rozšířili do dalších měst naší vlasti a od roku 1935 působí i v Praze. V současné době probíhá proces blahorečení tohoto významného českého salesiána. Výstava bude zahájena v neděli 12. ledna 2014 a bude umístěna v průjezdu u kostela, ve všední dny pak přímo v kostele.

P. Petr Zelinka, SDB

Zájezd na prohlídku betlémů

V sobotu 25. ledna uskutečníme zájezd na prohlídku velkých rodinných betlémů do Třeště a Jihlavy. Tvorba těchto betlémů má už staletou tradici. Jsou z přírodních materiálů a mají rozměr až na polovinu pokoje. Také navštívíme stálou expozici betlémů velikých rozměrů v třeštském betlémářském muzeu a největší betlém na Moravě v jihlavském kostele Matky Boží, kde zakončíme zájezd společnou bohoslužbou. Odjezd bude v 7.30 od kostela sv. Terezie v Kobylisích a návrat tamtéž kolem 17.30. Děti platí 150 Kč a dospělí budou platit 300 Kč. Děti čeká v Třešti jedno malé a milé překvapení. Na zájezd se můžete zapisovat v sakristii do 19. 1. Zálaha je polovina ceny.

P. Josef Brtník

Pastorační bilancování v číslech

V uplynulém roce 2013 bylo v naší farnosti pokřtěno 49 dětí a 16 dospělých. Celkem 65 osob. K prvnímu svatému přijímání přistoupilo 19 dětí a 18 dospělých. Břímováno u nás bylo i s dospělými pokřtěnými 39 osob. Do křesťanského manželství vstoupilo 13 párů. Svátost nemocných při společném udílení a jednotlivě přijalo 127

osob. K výuce náboženství v sedmi školách a v našich prostorách je přihlášeno 15 dětí předškolního věku a 135 dětí věku školního. K prvnímu svatému přijímání se připravuje 40 dětí, ke křtu 14 dospělých. Ke svátosti biřmování se v příštím roce připravuje 13 mladých a 5 dospělých. Kurz Alfa o základech křesťanství absolvovalo 30 dospělých.

Program vzdělávání ve víře „Středy plné vědy“ má od letošního roku nový název „Ve středu ke Středu“. Je více zaměřen na rozvoj víry, ne jen vědění o víře. Na uvedení do katechismu katolické církve chodilo od 40 do 70 osob. Na nový program roku „Boží Slovo v našem životě“ od 25 do 150 osob (M. O. Vácha)

Kolem 300 dospělých se setkává v týdenních, čtrnáctidenních nebo měsíčních intervalech asi ve 20 společenstvích různého typu (modlitební, vzdělávací, nad Písmem...). Mládež (asi 100 osob) v 10 společenstvích. Kolem 120 lidí pracuje v různých pastoračních skupinkách, které se přímo podílejí na pastorační činnosti farnosti. Nepočítám v to další, jako jsou hudební skupiny, skauti a jiní.

Děkuji všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílejí na životě i službě v naší farnosti. A zvu k zapojení se do služby rozvoje života a činnosti farnosti i další, abychom SE STÁLE VÍCE POSUNOVALI Z TYPU FARNOSTI OBSLUHOVANÉ K FARNOSTI SLOUŽÍCÍ.

Děkuji všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a pěkném průběhu svátků vánočních v našem kostele a celém Salesiánském centru.

P. Josef Brtník

Uvedení do duchovní četby Písma

Uvádění do duchovní četby Písma, textů nedělní liturgie, bude od ledna každý první pátek v měsíci. Bude začínat hned

po skončení bohoslužby v malých skupinkách v místnostech v kostele pod vedením kněze nebo dobře připraveného laika. Je to naše snaha pomoci lépe přijímat, chápat a prožívat Boží slovo a žít z něho. Jste srdečně zváni 7. 2.

P. Josef Brtník

Společné udílení svátosti nemocných,

která je jednou z forem služby církve nemocným, se bude slavit v našem kostele v úterý 11. 2. při mimořádné bohoslužbě v 16.00. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá bl. Janem Pavlem II. zavedený 22. světový den nemocných. Po bohoslužbě jsou zváni všichni, kdo tuto svátost přijmou, k malému agapé ve farním sále.

Na přijetí této svátosti se připravujeme očištěním srdce ve svátosti smíření, četbou Písma, úryvků, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Mk 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou. Také doporučuji četbu útlé, ale hutné knížečky Anselma Grüna Svátost nemocných, je na našem knižním stánku. A také z ní bude k dispozici 1. kapitola namnožená. Doporučuji též adoraci Pána Ježíše 10. a 11. 2. při celodenním výstavu. Příležitost ke svátosti smíření je v pátek 7. 2. od 17.00, v sobotu 8. od 18.00 a v pondělí 10. od 17.00.

Prosíme o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním v sakristii na připravené listy. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více roků).

P. Josef Brtník

Naše svědectví o Kristu

Vánoční doba končí svátkem Křtu Páně. O tom, jak Jan Křtitel křtil vodou řeky Jordánu, a o Janově svědectví o Kristu se ve čtvrtém evangeliu píše:

Na druhý den Jan viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! A Jan vydal svědectví: „Viděl jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. Ani já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‘Na koho uvidíš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.’ A já jsem to viděl a dosvědčuji: To je Syn Boží.“ (Jan 1,29.32-34)

I my jsme Ježíšovými svědky

Lidé přicházeli za Janem Křtitelem, aby si ho poslechli a aby se jím na znamení svého pokání nechali křtít. Věřili, že je to prorok, tedy věřili, že ty požadavky, které vyslovuje, jsou skutečně požadavky Boží. A pak Jan spatřil, jak k němu jde Ježíš. Jde se nechat pokřtít stejně jako všichni ostatní. Ale Jan ví, že tenhle člověk je úplně jiný, než všichni ti lidé kolem. Vydá o něm svědectví: *To je Syn Boží*. A my, křesťané, dostáváme dary Svatého ducha, abychom tak jako Jan Křtitel vydávali svědectví. Vždyť Ježíš každého z nás povolává: *Až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete můjmi svědky* (Sk 1,8). Být Ježíšovým svědkem znamená svědčit svými slovy, svými postoji, svými činy o Kristově lásce, která si nekladla žádné podmínky, která byla ochotná ke službě a k oběti. A právě to Ježíš označuje za nové přikázání: *Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy* (Jan 13,34).

Je to uskutečnitelné?

Je určitě krásné, že nás Ježíš zve ke spolupráci a vybavuje nás k tomu mocí Ducha svatého. Ale je třeba si upřímně odpovědět na zásadní otázku: Dostal jsem dary Ducha sva-

tého, ale je pro mě uskutečnitelné, abych miloval tak, jak miloval Kristus? Pokud jsem si odpověděl NE, pak je třeba zamyslet se nad tím, proč NE. Je to tím, že mi Ježíš nedal dost milosti k tomu, abych naplnil svoje poslání? Ne, dostávám víc, než umím přijmout. Ale problém je v tom, že s dary Ducha svatého vlastně nepočítám, že je nechávám ležet, že se jeho působení neotvírám. Možná navenek volám: *Přijď Duchu svatý*, ale uvnitř se bojím, že bych musel opustit své zajeté koleje, že bych musel připustit skutečnou změnu, že bych musel nechat proměnit svoje nitro.

Když člověk spolupracuje s Boží milostí

Ježíš v nás chce svou milostí vytvořit prostor pro Boží lásku. Chce na sebe vzít, co jí překáží. Co ji dusí. Chce z našich zad odstranit břemena, která s sebou vlečeme. Ale potřebuje naše ANO, naše rozhodnutí, naši touhu, naši odvahu. S pomocí Boží můžeme prožít metanoiou, tedy změnit svoje smýšlení. Naše víra v součinnosti s Duchem svatým může proměnit celý náš život. Benedikt XVI. v apoštolském listě *Porta fidei* (6) napsal: *Když člověk svobodně spolupracuje s Boží milostí, procházejí jeho myšlenky i city, jeho mentalita i chování pozvolným procesem očišťování a proměny na cestě, jež v tomto životě nikdy úplně nekončí.*

A měřítkem naší proměny jsou právě naše vztahy k bližním. A Kristus dává vztahům k bližním nový duchovní rozměr: *Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali* (Mt 25,40). Jan Křtitel vydal svědectví: *To je Syn Boží*. Naše svědectví je tedy to, abychom Krista poznávali v těch, kdo jsou nám svěřeni, abychom Kristu sloužili všude tam, kde se on stává naším bližním.

Jaroslav Schrötter

Slovo Boží, víra a láska

Slovo Boží, jeho zjevení se ve skutečích a slovech, je zprostředkováno svatými spisovateli, proroky, apoštoly i ústy samotného Ježíše, se vlévá do Písma svatého, což je kniha, která zaznamenává, uvádí, obsahuje toto Slovo Boží.

Text listu Židům nám popisuje sílu Slova: *"Slovo Boží je živé, mocné, ostřejší než jakýkoliv dvojsečný meč, proniká až do rozhraní duše a ducha, kostí a morku a rozsuzuje touhy a myšlenky srdce."*

1. Jak Slovo Boží především vyjadřuje svou sílu?

Tím, že podněcuje víru. Božímu slovu odpovídá víra člověka.

Slovo je součástí Boha, Bůh, který tvoří jeho součást, se zjevuje, dává sám sebe, vypovídá o sobě, zve, slibuje, soudí, prikazuje, nabádá.

Víra je součást člověka, odpověď, kterou člověk dává Bohu. Člověk naslouchá, dostává, přijímá, je poslušný. nechává se prozařovat, přitahovat, povzbuzovat, utěšovat, posilovat, uvádět v nadšení Slovem, jímž nám Bůh sděluje své tajemství lásky.

2. Projevem působení Slova přijatého ve víře člověka je láska

Z tohoto jednoduchého nástinu procesu spásy můžeme vyvodit velmi významné závěry pro náš duchovní život. Chceme růst v lásce? Rozšířme kořeny víry tím, že se otevřeme a budeme naslouchat Slovu. Bylo by zbytečné žádat, aby bylo ve společenství více lásky, jestliže v něm neroste víra, a je marné žádat více víry, jestliže není hluboce nasloucháno Slovu. Tento postup - Slovo, víra, láska - představuje vyváženou skutečnost celého duchovního života. A bohužel tento postup bývá často znevažován, opomíjen... Každý z nás, kdo správně spatřuje v lásce a odpovědi na potřeby člověka něco skutečně naléhavého, něco, co tepá v srdci církve, měl by právě proto považovat prioritu Slova, naslouchání Slovu za prapůvodní nutnost Boží církve.

Všeobecné závěry a praktické otázky

Měli bychom mít v úctě Písmo svaté tak, jak ctíme tělo Páně.

A děkovat Bohu za dar Písma.

Měli bychom se přiblížit k Písmu.

Dlouho před koncilem Paul Claudel řekl, že křesťané (katolíci) mají příliš velkou úctu k Písmu svatému, kterou projevují tím, že od něho zůstávají v dostatečné vzdálenosti!

Měli bychom rozjímat o Písmu a praktikovat lectio divina,

o kterém tak často hovoříme. To znamená číst Slovo Boží jako Slovo Boží.

"Posvátný sněm naléhavě a důrazně vybízí všechny věřící..., aby získali nesmírně cenné poznání Ježíše Krista (Flp 3,8) častým čtením Písma svatého" (DV 25).

Pro závěrech bych rád vyjádřil několik otázek:

Mám při sobě Písmo svaté?

Téměř všichni je máme doma, ale já se vás ptám, zda je máte při ruce, zda je používáte.

Znám Písmo?

Co znamenají, tedy co znamenají pro můj život především slova evangelíí?

Rozjímám o Písmu?

Každý z nás, především členové farních pastoračních rad (katecheté, akolyté, varhaníci, scholy...) by měl dospět k tomu, že bude každý den rozjímat o Písmu alespoň deset minut...

To je milost, o kterou žádáme jeden pro druhého při eucharistické adoraci:

"Dej nám, Pane, ať nalezneme tvé srdce ve tvých slovech!"

Z knihy kardinála, arcibiskupa milánského, Carlo Maria Martiniho - Slova o církvi vybral

P. Josef Brtník

Tatí, pusť nám bědy aneb Apokalypsa pro děti

„Tatí, pusť nám bědy,“ žádali mě opakovaně moji kluci (6 a 8 let) během doby adventní. Usoudil jsem, že můj experiment s poslechem náročného biblického textu, Janova Zjevení, zřejmě nebyl úplně špatným nápadem. Mimo jiné mě inspirovala doba adventní, v níž si připomínáme nejen Ježíšův první příchod, ale také očekávání jeho druhého příchodu na konci časů. Téma očekávání je umocněno tím, že tato poslední biblická kniha končí slovy: „Amen, přijď, Pane Ježíši! Milost Pána Ježíše se všemi.“ (Zj 22, 20-21)

Nenechali jsme se odradit náročností textu a mnoha obrazy, u kterých i poučení vykladači poctivě přiznávají často nejasný smysl (zájemcům je k dispozici čtivý komentář Jiřího Mrázka, vydaný Českou biblickou společností v roce 2009). A jako v mnoha podobných případech mě reakce dětí přesvědčovala, že právě jim patří království Boží (Mk 10, 14).

Oproti někdy až příliš obyčejným evangeliím výpravě příběhům kniha Zjevení svým barvitým vyprávěním kluky zaujala, navíc se v ní objevují andělé, drak, dravé šelmy a jiná zajímavá stvoření. Sice to nebyly příběhy Star

Wars, kterými jsou kluci momentálně téměř posedlí, ale líčení velké bitvy na nebi, v níž se střetl Michael a jeho andělé s drakem (Zj 12, 7) taky neznělo špatně. Mladšího syna nejvíce zaujaly kobyly, „jimž byla dána moc, jakou mají pozemští štíři“ (Zj 9, 3). Jejich trápení lidí je popsáno jako jedna z běd, které nastávají po troubení šesti andělů ze sedmi (sedm je symbolické číslo, v knize Zjevení nejčastěji uváděné) a výslovně odkazují k egyptským ranám z 2. knihy Mojžíšovy.

Příjemně mě překvapilo, kolika známých detailů si kluci při poslechu všimli. Např. jsem klukům ukazoval řeckou abecedu, aby viděli, že výrok „Já jsem Alfa i Omega“ (Zj 1, 8; 21, 6; 22, 13) znamená první a poslední písmeno řecké abecedy (česky by tedy bylo A i Z). Přitom si starší syn vzpomněl, že tato písmena se spolu s letopočtem nacházejí na velikonoční svíci (paškálu), která je symbolem Krista. Nebo když jsme slyšeli, že před nebeským trůnem čtyři podivné bytosti dnem i nocí bez přestání pronášejí slova: „Svatý, svatý, svatý je a který přichází.“ (Zj 4, 8), vzpomněli si kluci na stejný hymnus Sank-

tus, který při některých bohoslužbách zpíváme. Tradiční mešní formulář odkazuje na trochu jiný Sanktus z knihy proroka Izajáše, který pronášejí šestikřídlí serafové: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ (Iz 6, 3). Podobně ve verši „blaze těm, kteří jsou pozváni k Beránkově svatební večeři“ (Zj 19, 9) jsme poznali slova, která pronáší kněz při bohoslužbě těsně před přijímáním.

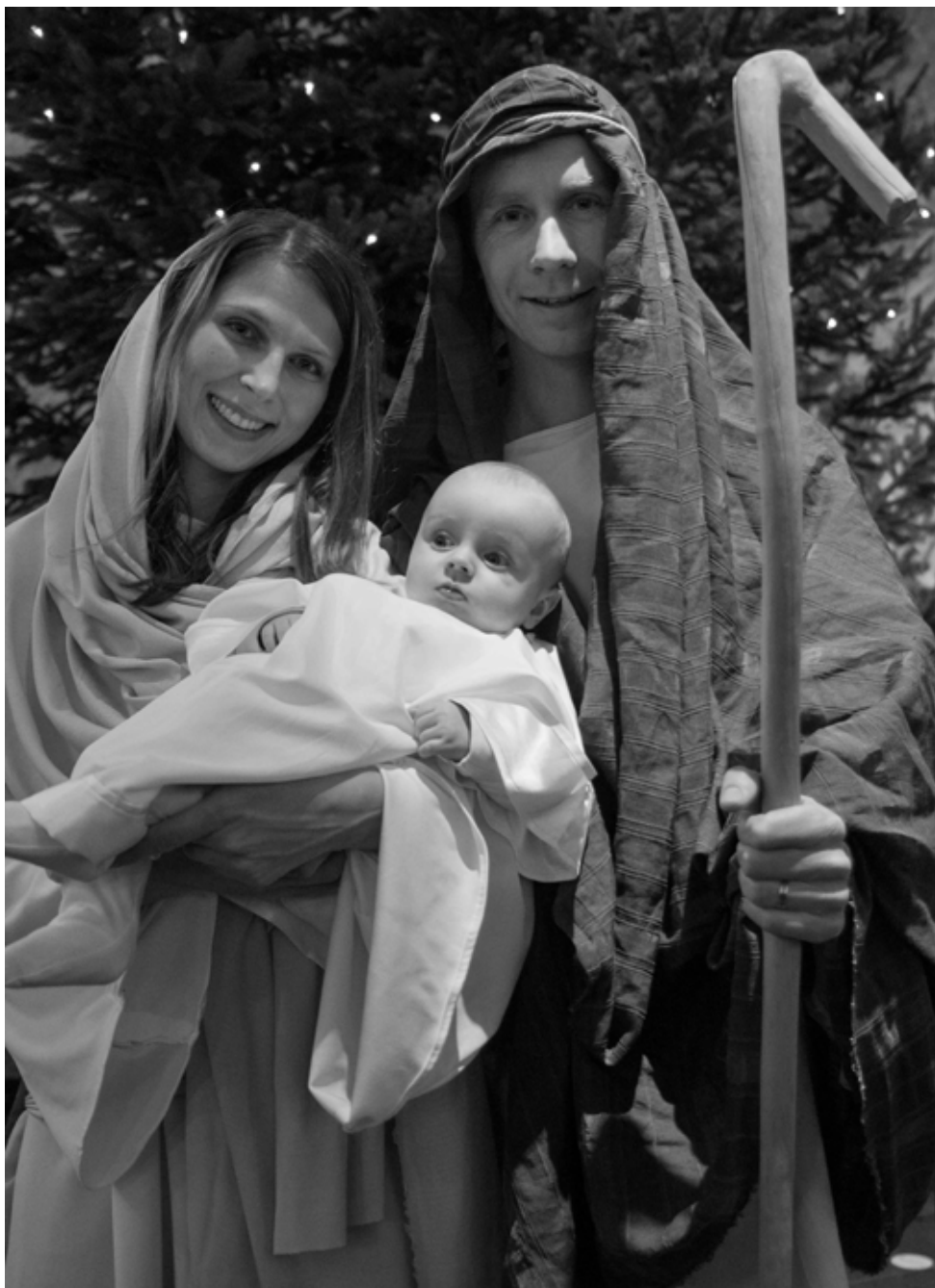
Jiným zajímavým detailem byla zmínka o „ženě oděné sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na hlavě měla korunu z dvanácti hvězd“ (Zj 12, 1). Připomněli jsme si, že právě s odkazem na tento text bývá Panna Maria zobrazována s 12 hvězdami kolem hlavy a často stojí na půlměsíci (asociace v souvislosti s bojem proti islámu v minulosti ponechávám stranou). Leckdy přitom Maria šlape na hlavu hadovi, ale to je odkaz na jinou biblickou pasáž, tzv. protoevangelium v 1. knize Mojžíšově, kde Hospodin promlouvá k hadovi: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu. (Gn 3, 15). Přesto některé otázky zůstaly částečně nevyjasněny. Staršímu synovi se nelíbilo, proč všechna ta trápení lidí Bůh dopouští, konkrétně např. zmínka o „Božím hněvu“ (např. Zj 15, 1). Mluvili jsme o tom, že i já se na kluky mnohdy rozčilím a někdy je i trestám, přesto je nepřestávám mít rád. Navíc kniha Zjevení byla napsána zřejmě v době velkého pronásledování křesťanů, takže sloužila jako útěcha svojí vidinou na konečné vítězství Boží. To pro změnu trochu mátl mladšího syna. Ten si totiž pamatoval, že Ježíš přemohl pokušení od ďábla na poušti i na kříži právě tím, že s ním odmítl svést násilný souboj. A najednou se v závěru knihy Zjevení objevuje na scéně jezdec na bílém koni, z jehož úst „vycházel ostrý meč, aby jím bil národy“ (Zj 19, 15). Ještě před bitvou je zmínka o jeho

„rouchu nasáklém krví“ (tj. jeho vlastní krví, Zj 19, 13) a nápisu na jeho boku „Král králů a Pán pánů“ (Zj 19, 16), takže je ztotožňován s Ježíšem. V rámci boje byla šelma a její prorok „zaživa uvrženi do ohnivého jezera hořícího sírou“ (Zj 19, 20) a ostatní nepřátele pobil meč vycházející z úst jezdce (Zj 19, 21). Naštěstí ani po takovém masakru nechybí v knize Zjevení happy end, kterým je vidění „nového nebe a nové země“ (Zj 21, 1) a především vyjádření budoucího blízkého spojení mezi lidmi a Bohem: „On jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť minulé věci pominuly.“ (Zj 21, 4). Když se mě kdysi starší syn ptal, co by v nebi dělali s jeho zlomenou rukou, tak jsem mu přečetl právě tento verš s tím, že v nebi by se už lámat ruce neměly, a pokud náhodou ano, nebude to bolet a Bůh to „opraví“.

Myslím si, že ani poslech knihy Zjevení kluky příliš nevyděsil. Ostatně po dušičkové návštěvě hřbitovů mi mladší syn s radostí sdělil svoji představu o „posledních věcech“. Prý až zemře, ozve se v nebi místní rozhlas a vyhlásí: „Paní Vaňáčová, dostavte se na nebeskou vrátnici, čeká na vás syn, který už taky zemřel.“ Zní to hodně morbidně, ale on se u toho usmíval a bylo znát, že se na setkání s maminkou docela těší.

Možná je škoda, že se s textem knihy Zjevení během tříletého cyklu nedělních biblických čtení setkáváme tak málo. Každoročně se čte ze 7. kapitoly (Zj 7, 2-4.9-14) o slavnosti Všech svatých (1. listopadu) a hned několik pasáží se čte o velikonočních nedělích v cyklu C (byl v roce 2013). Pokud nechceme četbu a výklady tohoto textu ponechat jen v rukách všelijakých fantastů, tak bychom se s ním měli seznamovat sami. Třeba tato naše zkušenost může posloužit jako inspirace.

Martin Vaňáč

Jarní prázdniny pro děvčata

se konají jako již tradičně ve Zdicích, od neděle 23. 2. do pátku 28. 2. Na programu je celotáborová hra, výlet, hry, modlitba, tvoření... Účastnit se mohou děvčata od 1. do 7. třídy, občas bude program dělen na mladší a starší. Cena je 1.500 Kč. Přihlášky do 13. 2. na mail níže. V nutných případech na mobil. Více informací na letáčcích u dětské nástěnky.

*Těší se Jana Marková a tým animátorek
eeldorado@centrum.cz
724 561 845*

Úterky u Terky v lednu

Po krátké vánoční pauze se Úterky opět rozběhnou tak, jak jste zvyklí. Začínáme mši svatou v 18.30. Malé skupinky vás čekají 14. a 28. 1. Na velký Úterek 21. 1. se sejdem jako vždy ve farním sále a přijdou mezi nás mladí manželé Vojta a Lucka Muchovi, kteří jistou dobu byli součástí týmu, který připravoval Úterky. Řeknou nám něco o sobě, o tom, jak se jejich život změnil v manželství, bude prostor na dotazy a mnoho dalšího. Těšíme se na všechny a přejeme vše nejlepší do nového roku!

Verča Kašparová

ADVEN'T STOP

Na nádraží postává hlouček připravených lidí. Připravených na cestu. Na cestu? Ano! Dnes je totiž 6. prosince - den, který se zapíše do dějin. Právě teď začíná Adven't stop 2013! Tento rok jedeme do salesiánského centra v Pardubicích. Je to obří budova se spoustou pater a schodů. Bohužel se zde lidé se špatnou orientací ztrácí a dům se špatně vytápí. Tyto drobné

nedostatky však snadno zaniknou v porovnání s bohatým programem víkendu. Ani my jsme ze začátku nevěřily, kolik se toho dá stihnout za necelé tři dny. Každý den jsme společně začali a ukončili modlitbou v kapli. Hlavním bodem pátečního programu byl krásný francouzský film Slavíci v kleci, o kterém jsme později v malých skupinkách diskutovali. V sobotu nás navštívil pardubický kněz P. Antonín Forbelský. Měl pro nás připravenou přednášku, o které jsme si pak povídali ve skupinách. A před obědem sloužil v kapli mši. Program však netvořily jen duchovní aktivity, ale i různé hry venku (dokonce napadl i sníh) i uvnitř. Velký ohlas měly různorodé workshopy. Na své si přišel opravdu každý. Hrály se totiž deskové hry i divadelní improvizace. Byla tu možnost procházky (s návštěvou místní čokoládovny). Dokonce byl na výběr i workshop sportovní. A ti, kteří si přáli duchovní program, zvolili Ztišení. V neděli dopoledne se nám věnoval Marek Sklenář, který za námi přijel z Prahy již předchozí den. Slavil s námi nedělní bohoslužbu a pak odpovídal na dotazy shromážděné během víkendu. Zbývající čas jsme strávili v duchu balení a hodnocením výjezdu. Zkrátka a dobře: ADVEN'T STOP se velice povedl. Díky moc všem, kteří se podíleli na přípravě programu, a samozřejmě také skvělého jídla, ale také všem zúčastněným za skvěle strávený čas.

Johanka Němečková & Kačka Derfllová

Snowtrip 8. 2.

Opět po roce zveme všechny, kdo rádi lyžují, jezdí na snowboardech, sáňkují či se třeba jen rádi brodí sněhovými závějemi na náš tradiční jednodenní výlet na hory do Herlíkovic. Pojedeme objednaným autobusem z Kobylis okolo 6.00 a zpět se vrátíme tamtéž, zhruba v 18.00. Vše bude stát 400 Kč. V ceně je cesta a celodenní permanentky na vlek. Moc děkujeme našim sponzorům z farnosti, díky kterým můžeme jet lyžovat za velmi příznivou cenu! Přihlašujte se na webu farnosti. Podrobnější informace vám přijdou e-mailem. S dotazy se obraťte na kontakt níže. Těšíme se na vás!

*Karolína Nováková
karoli.novakova@gmail.com*

Advent stop

Adventní obnova maxistrantů

Přijeli jsme v pátek do Zdic a dobře jsme se navečeřeli. Pak jsme vyráběli „Cestu života“. V sobotu přijel biskup Kája Herbst. Četli jsme si vánoční evangelium a Kája nám vyprávěl o Pánu Ježíši. Pak bylo mlčení v kostele a mše svatá. Po obědě jsme šli na hru na louku k vysílači a hráli jsme osadníky a

na schovku. Po návratu jsme měli workshop o holkách. Večer jsme hráli noční schovku. V neděli po mši jsme si v kostele prohlédli varhany a zvony. Po obědě jsme jeli domů. Už se těšíme na další akci s maxistranty během Silvestru.

Ondra Tichavský a Kryštof Šůstek

Maxisilvestr 2013

Se skupinou starších ministrantů jsme jako každý rok vyrazili, abychom společně oslavili konec starého a začátek nového roku. Téma akce bylo „Putování k jižnímu pólu.“ My jsme představovali výpravu kapitána Roberta Scotta. První dva dny jsme zasvětili výcviku, protože nepřipravení a nezkušení po-

lárníci většinou nekončí dobře. Čtvrtý den jsme byli konečně dostatečně připraveni k dobytí samotného pólu. Byla to ale pořádná dálka, takže jsme po cestě budovali skladiště se zásobami. Pól jsme dobyli, pořídili vrcholové foto a zanechali zprávu budoucím generacím. Při zpáteční cestě jsme vděčně

jídlo snědli a díky Bohu jsme se vrátili všichni v pořádku. Večer přijel Pavel Kuchař z Českých Budějovic, který už s námi na několika akcích byl. Měl povídání na téma: Robert Scott a Roald Amundsen. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí ohledně obou výprav, a protože je Pavel znalec, tak nešetřil na detailech a dopodrobna popisoval vybavení a složení obou výprav. V úterý dopoledne měl program opět Pavel a v lese nám po-

vidal o přežití v přírodě. Přidal pár osobních zkušeností a myslím, že jsem nebyl jediný, kdo se rozhodl, že místo přespávání pod širým nebem uprostřed zimy budu radši spát ve své vyhřáté posteli. Večer jsme vystříleli všechnu municí, kterou jsme měli, a oslavili jsme nový rok. Poslední den jsme měli novoroční mši svatou, uklidili chatu a vydali se vlakem nebo autem do svých domovů.

Štěpán Čapla

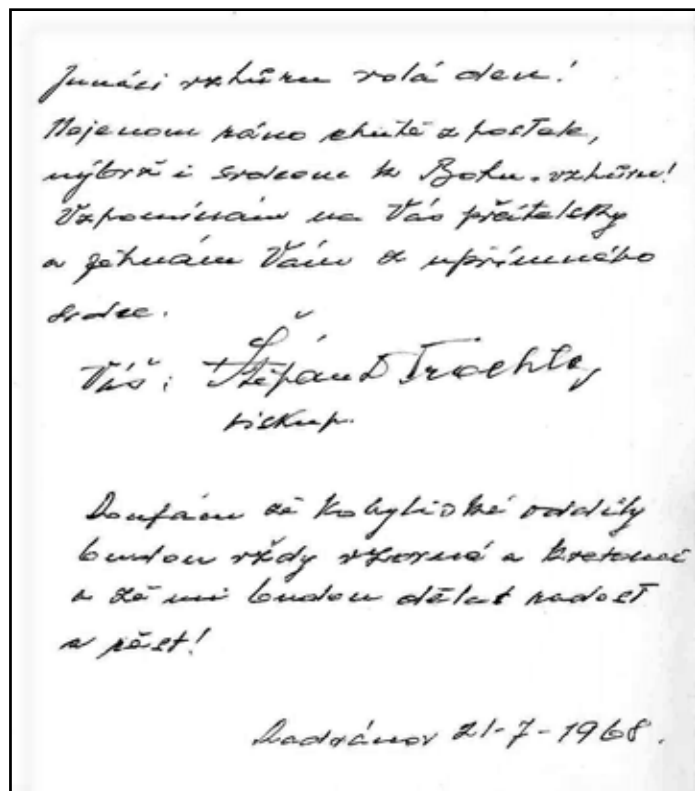
Výprava maxistrantů na jižní pól. Foto: Petr Zelinka

Hrůza bratra Trochty

Historie 3 let obnoveného Junáka 1968 – 1970 a rozmach, ze kterého se mohl nadechnout a odrazit další zrod v roce 1989, nemůžeme probrat jen jedním vzpomínáním. Náš duchovní rádce a zakladatel skautského střediska při Salesiánské oratoři v Praze Kobylisích – litoměřický biskup Štěpán Trochta – se vracel na místo své internace (vězení). Bylo to v málo obývané části Českomoravské vrchoviny. V obci Radvánov jižně od Mladé Vožice. Ve stejné budově byl zavřen také primas český, Josef kardinál Beran. Náš Štěpán si tam během internace získal mezi místními kamarády a přátele. Nyní tam „na

konec světa“ jezdil odpočívat a nabírat sílu. V roce 1968 jsme tábořili ve Šlapánově. To je od Radvánova asi 12 km severovýchodně. Vyrázili jsme na výlet za bratrem Trochtou. Když družina došla, běželi jsme do patra po dřevěných schodech, jak to umí náctiletí kluci. Náš pan biskup si po našem vstupu s úlevou sedl. Dupot za dveřmi mu připomněl chování gestapa a později komunistických estébáků vždy, když ho přijeli zatknout nebo vyslýchat. Přivodili jsme mu chvíli hrůzy!

Karel Sláma

Klub maminek

Klub maminek SKM zve všechny zájemkyně (a zájemce) na výtvarné semináře, přednášky či jiné akce, které se konají pravidelně vždy první středu v měsíci od 9.30 v klubovně „U Hrocha“. V prvním pololetí 2014 proběhnou tyto akce:

- 15.1. Škola lásky v rodině – představení a úvod do kurzu
- 5.2. Výroba šperků z papíru

- 5.3. Přednáška PhDr. Hany Imlaufové – „Vztahy mezi sourozenci“
 - 2.4. „Korálkování“ – výroba nejen šperků z korálků
 - 14.5. Práce s pedigem – tvoření z proutí
- Na všechny akce je potřeba se předem přihlásit. Těšíme se na Vás!

Kontakt: tel.: 733 143 069,
 klubmaminek@skm.cz.
 Eva Klimánková

Špačkův rodinný koncert v Salesiánském divadle

Uvádět článek slovy, že pořádání benefičních koncertů se již stalo tradicí, by bylo příliš, zvláště u tak výjimečné události.

Dne 10. 12. 2013 se tedy od 18 hodin v Salesiánském divadle konal, ani nevím kolikátý v pořadí, benefiční Špačkův rodinný koncert, který uváděl známý moderátor spjatý se Salesiánským centrem Pavel Anděl a jehož výtěžek byl věnován na provoz Salesiánského střediska.

Velmi jsem se na koncert těšila a nebyla jsem sama. V 17:15 byl před divadlem hrozen lidí a byl tam ještě v 18 hodin a myslím, že tam byl i po 18. hodině, protože se začátek představení zpozdil. To ale jistě nikomu nevadilo, bylo to totiž bohatě vyváženo výkonem všech účinkujících.

Hrála téměř celá rodina Špačků, Josef Špaček st. – zástupce koncertního v České filharmonii, Josef Špaček ml. – koncertní mistr České filharmonie, Petr Špaček – člen Prague Cello Quartet, Jana Špačková – studentka 1. ročníku 3. lékařské fakulty a Jakub Špaček – žák 5. třídy ZŠ, Praha 4 a ZUŠ Ilji Hurníka Praha 2.

Každého z nich jsem už slyšela hrát dříve,

ale všichni dohromady, to bylo tedy něco! Netroufám si pouštět se do hudebního hodnocení, po této stránce jsme naprostý analfabet. Pro mě to bylo krásné, uchvacující a soudě podle ticha, které se rozhostilo vždy, když hudba dohrála, a následného potlesku a výkřiků bravo, nadšené bylo celé divadlo. Koncert ale nebyl jen o hudbě. Pavel Anděl předčítal vybrané kapitoly knihy Špačci ve fraku, kterou sepsala Eva Špačková, manželka Josefa Špačka st. a matka všech ostatních hudebníků. V knížce Eva vzpomíná na dětství svých dnes úspěšných dětí a každé matce budiž útěchou, že ty děti úplně normálně zlobily a trucovaly a hrály na Eviny nervy, dřív než na své hudební nástroje. Úryvky, které jsme vyslechli, byly ohromně vtipné, mistrně sestylizované a v podání Pavla Anděla byly prostě k popukání. Až na jeden úryvek, takže kniha zřejmě nebude celá jen humorná. (Knihu je možné objednat na e-mail adrese: spaccivefraku@seznam.cz, Eva Špačková, mobil: 732938172) Jak to celé shrnout? Krásný večer!

Olga Lisáková

Benefiční koncert Špačků v rekordních číslech

Rekordní částka pro Salesiánské středisko Paní v kanceláři úřadu na Praze 8 vytáhla z kasiček přesně 39.683 Kč. Je to nejvyšší částka, kterou jsme na benefičním koncertě pro Salesiánské středisko za čtyři roky, co koncerty pořádáme, obdrželi. „Měli byste si pořídit větší kasičku,“ poradila mi paní s úsměvem, „tohle už Vám za chvíli stačit nebude!“ Smála se a znovu pečetila pokladny na další koncert.

Opravdu Vám všem, kteří jste přišli do Salesiánského divadla dne 10. prosince 2013 podpořit Salesiánské středisko mládeže, ze srdce děkujeme!!! Děkujeme za všechny naše děti, za mládež, která zde hledá, ale i nachází útočiště a pomoc v nelehkých životních situacích. Na všechny naše dárce i všechny, kteří nás podporují svými prosbami, dobrovolnictvím, pamatujeme v modlitbě.

Eva Špačková

Špačkův rodinný koncert. Foto: Blanka Almásy

Smyčcové kvarteto po roce opět v Kobylisích!

Srdečně Vás opět všechny zveme na jedinečný benefiční koncert pro Salesiánské středisko mládeže. Koncert proběhne 24. února 2014 v 19.00 hod v Salesiánském divadle. Účinkovat bude Smyčcové kvarteto českých filharmoniků s Josefem Špačkem st. i s Josefem Špačkem ml. pár dní před svým odletem do Japonska. Kvarteto vystoupí se svým programem nejkrásnějších melodií, které si objednala japonská agentura pro své obecenstvo. Na tento koncert budeme

vydávat od 8. ledna 2014 rezervační lístky v hodnotě 100,- Kč. Rezervaci si budete moci zakoupit v kanceláři střediska u pí Špačkové. Objednání na adrese: spackova@sdb.cz a tel: 732938172, 283029311. Po objednání je nutné rezervační lístky vyzvednout v kanceláři střediska (v době dohodnutého termínu) u pí Špačkové, nejpozději však hodinu před koncertem. V případě, že nebudou rezervační lístky v tuto dobu vyzvednuty, nabídneme je opět dalším zájemcům Včasnou rezervací

si zajistíte v sále svoje místa. Pokud si místa nebudete chtít rezervovat, můžete samozřejmě přijít na koncert za vstupné dobrovolné, které vhodíte do kasičky až v den koncertu, ale s tím rizikem, že sál může být již obsazen.

Přeplněné divadlo

Benefiční koncerty, divadelní představení, vernisáže jsem začala pro středisko pořádat před čtyřmi roky, v době, kdy jsem do Salesiánského střediska nastoupila jako fundraiser a PR pracovník. První koncert jsem pořádala v lednu, v roce 2010, kdy zde účinkovalo Prague Cello Quartet. Od té doby se akcí uskutečnilo více než dvacet. Na každý koncert, každé představení přišlo skvělé publikum, které se nám vždy celé vešlo do prostor divadla. Většinou nám stačilo otevřít pouze dolní část hlediště. Když jsme otvírali balkon pro pár desítek návštěvníků, říkali jsme si: „Dnes je to super, dnes je nás tu hodně.“ Nikdy jsem ale jako organizátorka akcí

Dobrovolný příspěvek i rezervační poplatky budou věnovány Salesiánskému středisku ve prospěch dětí a mládeže.

Eva Špačková

nezažila, že by se mi posluchači nevešli do sálu, z důvodu zaplněné kapacity divadla a především kvůli bezpečnostním předpisům, které musíme všichni dodržovat. Samozřejmě jsem na jednu stranu měla velkou radost, že je o náš koncert velký zájem, a na druhou stranu mi bylo moc líto návštěvníků, kteří se z kapacitních důvodů již na koncert nedostali. Ráda bych Vám všem, kteří jste se na koncert v prosinci do sálu nevešli, ale i ostatním zájemcům, již nyní nabídla možnost neméně skvělého koncertu s unikátním programem pro Japonsko.

Eva Špačková

Salesiánská revoluce v Kobylisích???

Co je to Salesiánské centrum? Jak s tím souvisí farnost, středisko, klub mládeže, charita, Sadba...? Děláme něco špatně? Co je to PSC, RSC, VPS?

Co se děje?

V Kobylisích se v poslední době vyměnilo několik salesiánů a sester salesiánek. Také se poměrně nedávno vyměnilo jejich vedení na úrovni celé české provincie. A aby to nebylo málo, vyměnil se i papež. Před dvěma roky navíc začala tříletá příprava na dvousté výročí narození svatého Dona Boska. S tím souvisela jeho návštěva (socha s ostatky) v únoru 2013 v kostele svaté Terezičky. Tyto a další podněty vedou salesiány, sestry FMA a další lidi dobré vůle **ke snaze oživit Don**

Boskovo „Dej mi duše, ostatní si vezmi“. Stejně jako v jeho době věříme, že tato touha je plodem Ducha svatého, který má dost moci dovést dobré iniciativy do zdárného konce.

Není to věc nová, která by spadla z nebe. Mnoho dobrých lidí už léta dává své síly, modlitby, nápady, schopnosti a prostředky do služby Bohu a lidem podle vzoru Dona Boska. Nicméně vzhledem k výše uvedeným okolnostem se zdá, že v současné době uzrál čas pro konkrétní, viditelnou obnovu.

Salesiánské geny v Kobylisích

Pastorace v Kobylisích byla svěřena salesiánům již v začátku budování kaple a salesiánského ústavu. **Salesiánská spiritualita**

a pedagogika jsou základem této pastorace. Ve zkratce to znamená přibližně toto: veškeré úsilí je zaměřeno na spásu duší. Přednostní péče je věnována dětem a mládeži, protože podle Dona Boska oni jsou nejkřehčí a nejdrahocennější částí společnosti a Bůh si ho povolal být ve světě znamením a nositelem Boží lásky k mladým, zvláště chudým. Je třeba, aby se Kristus zmocnil jejich srdcí dříve než ďábel. Typické pro salesiánskou pastorační je přátelský vztah ke Kristu, zvláště v Eucharistii, úcta k Panně Marii, radostné, laskavé a rodinné prostředí. Zlu je lepší předcházet než ho léčit. Dobro je důležité v člověku objevit, rozvíjet a podporovat od dětství.

Navenek se projevuje salesiánské misijní působení velkou šíří aktivit, do nichž je zapojeno velké množství lidí. Don Bosco chtěl zachránit pro Boha co nejvíce mladých lidí a zároveň tím dával příležitost dospělým, kteří mohli svoji víru projevit skutky – kdo slouží druhým, sám z toho má největší duchovní prospěch.

Všestranný zájem o člověka vyjádřil náš zakladatel tím, že si přál, aby každé salesiánské dílo bylo zároveň domovem, školou, hřištěm i farností.

Salesiánské centrum v Kobylisích

Názvem Salesiánské centrum označujeme kobylišký živý organismus, jehož srdcem je kostel a plícemi hřiště (tak mluvil o svých dílech Don Bosco). Komunita salesiánů, sester FMA a mnoha spolupracovníků a dobrodinců zde nejrůznějšími způsoby slouží Bohu, církvi a společnosti v duchu Dona Boska. Děje se to převážně v rámci různých institucí – Římskokatolická farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Salesiánské středisko mládeže, o.p.s., Salesiánský klub mládeže Praha-Kobylisy, o.s., Farní charita Praha 8 – Kobylisy. Prostý výčet hlavních aktivit by

zabral mnoho řádků. Namátkou připomenou – liturgie, příprava na svátosti, vzdělávací aktivity, katechumenát, pravidelné zájmové a vzdělávací kroužky, jednorázové akce pro děti i dospělé, oratoř, prázdninové tábory, nízkoprahový klub poskytující sociální služby, divadlo, klub maminek, společenství mladých a rodin... (v začátcích salesiánského díla v Kobylisích se Salesiánskému centru říkalo „Sale“, dnes říkají některé děti, že jdou „do salesiánů“).

Společně a za jeden provaz

Pokud bylo na začátku řečeno, že uzrál čas k obnově, pak jde především o posílení salesiánské identity a o spojení sil. Salesiánské centrum má obrovský potenciál – mnoho schopných lidí, aktivit, prostor, dobré jméno, výhodná geografická pozice. Bohužel kvůli velké roztržitosti není tento potenciál plně využit. Když mají lidé společný cíl, pak ho dosáhnou snadněji, když o něj budou usilovat společně. Salesiánské centrum se může stát místem setkání. Setkání mezi lidmi navzájem a hlavně místem setkání člověka s Bohem. Ideálem je velký dům, který má sice mnoho dveří, ale jedno společné srdce. Doposud jsme rozděleni spoustou zdí, plotů, předsudků a neznalostí. Často jednotlivé sektory centra nevědí, co se děje vedle. Mnohé služby se zbytečně zdvojují. Pracně se prošlapávají cestičky v něčem, co již jiný sektor dávno prošel a může snadno pomoci. Salesiánské centrum jako celek může být domovem, školou, hřištěm a farností.

Konkrétní kroky

Za účelem většího propojení a sjednocení byla utvořena skupina lidí, které se říká Rada Salesiánskému centru (RSC). V současné době jsou jejími členy zástupci hlavních sektorů centra – Josef Brtník, Tomáš Redlich, Helena Křenková, Michal Svoboda, Václav

Jiráček, Jaroslav Vracovský, Zdeňka Švédová a Martin Hobza. Úkolem této rady je **být koordinacním jádrem Salesiánského centra a vytvořit společný projekt** (Projekt Salesiánského centra – PSC). Tento projekt obsahuje společné cíle pro různé sektory, podněcuje spolupráci v rámci celého výchovně pastoračního společenství. Konkrétní podrobné dlouhodobé plány (např. strategický plán salesiánského střediska mládeže, pastorační plán farnosti...) z Projektu Salesiánského centra vycházejí, ale nejsou jím nahrazeny.

Tvorba tohoto PSC má v našem případě 5 kroků:

- Vzájemné poznání (čím jednotlivé sektory žijí, jaké mají plány, struktury, cíle...)
- Prvotní náčrt toho, co chceme mít společné a o co usilovat v následujících přibližně šesti letech
- Tento náčrt bude předložen širšímu gremiu v jednotlivých sektorech k promyšlení, připomínkování, doplnění... (k tomuto kroku se budou moci vyjádřit tedy mnozí z vás)

- Jaké jsou personální, materiální, finanční ... prostředky k realizaci projektu
- Formulování projektu – s konkrétními úkoly, termíny, prostředky, zodpovědnostmi

Důležité je, aby tento projekt, který chceme mít zpracovaný do poloviny roku 2014, nebyl jen pouhým textem na papíře. Rada Salesiánského centra se bude nadále scházet a bude bdít nad realizací jeho cílů, bude provádět jejich pravidelnou reflexi a provede v příhodný čas vyhodnocení celého projektu.

Na závěr děkuji všem, kteří se doposud jakýmkoli způsobem podíleli a podílejí na životě Salesiánského centra (těmto lidem se v salesiánské terminologii říká „výchovně pastorační společenství“ – VPS). Díky každému, kdo se modlí, pracuje, radí, podporuje hmotně nebo třeba jen vyjadřuje sympatie k dílu Dona Boska. Bůh vám žehnej.

Salesián kněz Mgr. Martin Hobza,
představený salesiánské řeholní komunity
(kobylysy@sdb.cz)

SALESIÁNI V KOBYLISÍCH

1935	zřízení salesiánské komunity
1936	zahájení stavby kaple a domu
1937	posvěcení kaple sv. Terezičky (24.10.)
1946	ustanovení farnosti u kaple sv. Terezičky svěřené do trvalé správy salesiánské kongregaci (1.12.)
1950	internace řeholníků, farnost svěřena diecézním kněžím
1969	jako výpomocný kněz přichází salesián Jan Vývoda
1990	opětovné převzetí farnosti v Kobylisích salesiány
1990	vznik komunity FMA v Kobylisích
1991	oficiální navrácení salesiánského domu
1992	kaple převedena z majetku farnosti na salesiány
1993	vznik klubu SHM (později Salesiánský klub mládeže - SKM)
1995	zřízení Salesiánského střediska mládeže (SaSM)
2000	rekonstrukce a rozšíření stávající kaple na kostel

Změna je výzva

V kobyliště komunitě působil úctyhodných 17 let. Je koadjutorem, tedy členem řehole salesiánů, který nevykonává kněžskou službu. Mnozí ho znali z kroužků, hudebních vystoupení nebo ho potkávali v Kobyliších jen tak. Po dlouhých letech v Praze se rozhodl pro změnu – od ledna působí v salesiánské komunitě v Teplicích. Miroslav Palíšek, Blondák...

Působil jste tady 17 let. Co všechno bylo za tu dobu náplní vaší práce?

Za ta léta se toho nasbíralo víc. Na začátku mého působení jsem pracoval v oratoři, ve středisku mládeže. Měl jsem na starosti ubytování nejrozličnějších návštěv, třeba skautů, mládeže... V rámci zájmových kroužků jsem vedl kroužek kytary a modelářů. V redakci Salesiánského magazínu a v nakladatelství Portál jsem se staral o grafickou úpravu a sazbu tiskovin.

Jak jste se dostal zrovna ke kroužku modelářů?

Vystudoval jsem strojní fakultu, po škole jsem pak vstoupil k salesiánům. Možná jsem zdánlivě ten obor pověsil na hřebík, ale v kroužku jsem ho zase oprášil, protože technika je mi blízká. Pro děti jsou mašinky lákavé, protože se tam něco pohybuje, na rozdíl od počítačových her je to realita, na kterou si mohou „sáhnout“. Dnes se volný čas tráví u počítačových her, což je podle mne ochuzení, protože tam chybí kontakt se skutečným světem. To, že si děti na kroužku mohou vytvořit samy nějakou věc vlastníma rukama, je pro ně lákavé. Mohou si vymyslet, co si vyrobí, ale na druhou stranu musejí odhadnout svoje síly, šikovnost, zvolit správné nástroje, materiál.

Co se týče vaší práce pro Salesiánský magazín, co konkrétně jste měl na starosti?

Sazbu a distribuci. Tohle jsem dělal od roku 1998 a mám v tom pokračovat i v Teplicích

„na dálku“. Za tu dobu se Salesiánský magazín posunul hodně dopředu. Technika se vyvíjí – původně se stránky tiskly na laserovce na fólii, kterou pak bylo třeba doručit do tiskárny. Dnes pošlete do tiskárny pédéfko a je to za pár sekund v daleko lepší kvalitě. V roce 2004 přešel časopis na barvu, takže to byla také výrazná změna, která přispěla k atraktivnějšímu vydání.

Zapomněli jsme na hudbu...

Hudba je můj koníček. V Kobyliších jsem začínal na dětských a mládežnických bohoslužbách. Asi moje nejznámější působení ve farnosti bylo ve skupině Druhý břeh.

Jak jste se k hudbě dostal? Hrál jste už jako dítě na nějaký nástroj?

Jako úplně malý jsem chodil do houslí. Pak jsem se naučil hrát na kytaru, ta je použitelnější. V Kobyliších jsem vedl kytarový kroužek, hrál na dětských mších a ve Druhém břehu. Mimo farnost jsem se scházel s partičkou muzikantů, říkali jsme si nejdříve Kocour for President, později Šugr. Poslední název je Jazzevec, jako narážka na jazz. My jsme především hodně zkoušeli, ale když byla nějaká příležitost, tak jsme i zahráli lidem – občas se třeba domluvilo nějaké hraní v klubu či v hospodě.

Od roku 2007 jsem také působil ve sboru, který tady vede Zbyněk Müller. To byla moje srdeční záležitost.

Čím je pro vás hudba? Je to způsob, jak si najít cestu k mladým nebo je to výraz

emocí či je to mezinárodní dorozumívací jazyk?

Pro mě je to především zábava, rád se o ni podělím s dalšími lidmi. Samozřejmě, z pohledu salesiána je to prostředek, jak mladé lidi zaujmout a přitáhnout. Když salesiáni pořádají hudební festivaly nebo koncerty, v tomhle smyslu s tím velmi souzním a souhlasím.

Kromě toho všeho, byl jste tady v Kobyliších i hlavním topičem... Cítil jste se

v této funkci jako disident?

Trošku jsem se cítil jako disident... (smích) – nejvíc, když začínala topná sezona a všichni se mne ptali, proč se netopí. A na jaře jsem si pak oddechl.

Jste tady asi jeden ze služebně nejstarších...

No, absolutní rekordman je Jenda Vývoda. O něco déle je tu Tomáš Kubalík a Jarda Kučař. Pak už asi já.

Jak vy jste se vlastně dostal k salesiánům?

Pocházím z Tachovska, kde jsem ve svém okolí neměl nikoho věřícího, naše rodina byla takový ostrůvek. Na gymplu jsem se přes rodiče seznámil s Karlem Herbstem, který tehdy pořádal chaloupky a výlety. To mne hodně zaujalo, motivovalo a nadchlo. Začal jsem na ně jezdit. Když jsem přemýšlel po škole, jestli jít na vojnu, rozhodl jsem se pro civilku u salesiánů ve středisku mládeže v Plzni. V průběhu civilky jsem začal uvažovat nad tím, co dál. Asi každému na první pohled připadá, že jít do kláštera je hodně neobvyklé, takže se tomu brání. Ale ke konci civilky jsem dospěl k tomu, že to zkusím dál. Takže noviciát a po noviciátu jsem se dostal sem do Kobylis. Praha je tedy moje první salesiánské místo. Ta změna je teď trochu těžší právě proto, že nejsem zvyklý se moc stěhovat. Ale možná kdybych se teď nerozhoupal ke změně, už bych to nedokázal později vůbec.

Povídáme si před vánočními svátky a vašim odjezdem do Teplic, těšíte se?

Přesně z tohoto důvodu se na to i těším, ta změna je výzva. Ale musím tady opustit svoje jistoty, které jsem tu měl a které mi vyhovovaly. Salesiány v teplické komunitě znám, v tomhle smyslu vím, co mne čeká. Je to menší komunita, takže na člověku bude i větší zodpovědnost za svoji práci.

Dostal jste se už k tomu, abyste bilancoval své kobylické období?

Zatím úplně ne, nemám možnost zatím srovnávat s novou zkušeností v Teplicích. Až

Miroslav Palíšek neboli **Blondák** (1970) pochází z Plané u Mariánských Lázní. V Tachově absolvoval gymnázium a v Plzni Strojní fakultu ZČU (1993). Po civilní službě u salesiánů vstoupil do salesiánské kongregace, první sliby skládal v roce 1996. Od téhož roku působil v Kobylisích. Od ledna 2014 žije v salesiánské komunitě v Teplicích.

budu mít nějaký odstup, budu moci bilancovat. Mohu ale říct, že komunita v Kobylisích se velmi proměnila, veškerá činnost se tu rozrostla. Začínali jsme tady v oratoři pár salesiánů-bohoslovců a několik dobrovolníků zvenku. Víceméně všechno obhospodařovali salesiáni sami. Teď je to naopak – salesiánů je tady v terénu méně, o to víc je dobrovolníků a zaměstnanců. V tom vidím velký posun.

Je to změna k lepšímu?

Když je zaměstnanec kvalifikovaný, má vystudovanou pedagogiku nebo sociální práci, může svým svěřencům hodně pomoci po odborné stránce. Zase je škoda, že salesiánů ubývá, a tím víc si musíme dávat pozor, abychom z toho našeho střediska neudělali nějaké běžné středisko. Salesiánský styl práce a salesiánský duch je něco specifického, co civilní zaměstnanec může, ale nemusí přinést.

Co vám Kobylisy daly?

Cítím, že za ty roky jsem osobnostně i odborně povyrosl. Dříve, během studia, jsem se považoval za introverta, možná outsidera, uzavřeného do sebe. Ale neustálý vliv lidí a nutnost komunikovat a spolupracovat s nimi mi umožnily rozvinout sociální dovednosti, takže dnes jsem více schopný navázat vztahy a udržovat je. Viděl jsem to na své rozlučkové párty, které se účastnilo dobrých 50 lidí – tam jsem mohl zhlédnout tu dosavadní kobylickou etapu. Ale také doufám, že jsem něco pozitivního dal Kobylisím.

Kamila Schusterová

Setkání pastorační rady farnosti dne 15. 12.

„Laici jako všichni věřící mají nárok dostávat štědře od posvěcených pastýřů z duchovních pokladů církve především pomoc Božího slova a svátostí.“ „Duchovní pastýři naproti tomu ať uznávají a podporují důstojnost a odpovědnost laiků v církvi; ať rádi využívají jejich moudrých rad, svěřují jim s důvěrou úkoly ve službě církve a ponechávají jim svobodu a prostor k jednání, ba ať je povzbuzují k tomu, aby se dávali do práce i z vlastního podnětu. S otcovskou láskou ať v Kristu pečlivě zvažují všechny podněty, žádosti a přání, která přednášejí laici.“

Uvedená slova, která pastorační radě zdůrazňoval Josef Brtník, pochází z čl. 37 věroučné konstituce o církvi *Lumen gentium* (Světlo národů), neboť reflexe 4. a 5. kapitoly uvedeného koncilového dokumentu byla klíčovým bodem prosincového setkání. Též výzva koncilových otců laikům, že „z jejich vědění, kompetence a postavení plyne možnost a někdy i povinnost vyjádřit svůj názor na to, co by mohlo být církvi k dobru“, byla mnohými radními shledána inspirativní, neboť právě ve zřízení pastorační rady je tato možnost a povinnost laiků institucionalizována a zasazena do života farnosti.

Petr Zelinka nadnesl otázku, zdali kněží opravdu umějí naslouchat laikům; Martin Hobza zdůraznil, že nácvik laického apoštolátu probíhá v manželství a rodině, nikoliv jako forma útěku od rodiny. Josef Brtník připomněl „nechť se laici neúnavně snaží o hlubší poznání zjevené pravdy a snažně si vyprošují od Boha dar moudrosti“. Marie Kotrbová akcentovala povinnost laiků sdělovat našim kněžím své názory, které pro ně mohou představovat důležitou informaci o stavu a naladění jejich farnosti. Kateřina Cveková upozornila i na důležitost vhodné formy a způsobu, jakým se laici se svými podněty obrací na kněze, aby svou práci dělali „s radostí, a nemuseli přitom vzdychat“ (tamtéž).

Zamýšleli jsme se též nad tím, jak sami čteme a rozjímáme Boží slovo a zda máme nějakou představu či ohlasy, jak to dělají jiní.

Překvapivou, leč opakovanou informaci představovalo sdělení, že někteří lidé se Písmem ostýchají otevřít v obavě, že by mu nerozuměli. Josef Brtník vznesl otázku, zdali někteří nemají strach číst Písmo v obavě, aby po nich snad Bůh něco nechtěl.

Třetím stěžejním bodem setkání byla prezentace připravovaného dotazníku farnosti Kazimírem Večerkou a připomínky radních k vhodnosti či formulaci jednotlivých otázek. Jeden z hlavních cílů dotazníkového průzkumu, chystaného na postní dobu, představuje srovnání s výsledky podobného výzkumu, který ve farnosti proběhl na jaře 2008.

Domníváte se, že v úvodu k citovanému článku konstituce *Lumen gentium* je v naší farnosti činěno zadost, nebo naopak je ze strany nás laiků či našich kněží co dohánět? Máte vy sami nějaké podněty, žádosti a přání? Moc a moc prosíme: rozdělte se s námi o ně, neváhejte je přednést kněžím či farní radě, nenechte se odradit ani případnou negativní zkušeností. Vašich připomínek pozvolna přibývá, těšíme se, že na příštím setkání dne 19. 1. jich bude opět více. A prosíme též o modlitby za vztahy laiků a kněží v naší farnosti.

PS: Omlouvám se, pokud se mi nepodařilo vás navnadit k četbě čtvrté kapitoly *Lumen gentium*, vážně stojí za to (vlastně celý dokument je značně vlnavý). Že jste jej již kdy si četli? No a?

Franta Reichel

Myšlenky sv. Jana od Kříže

To, oč usiluješ a po čem nejvíce toužíš, nenajdeš na téhle své cestě ani vysokou kontemplací, nýbrž ve velké pokoře a odevzdanosti srdce.

Jako ten, kdo táhne vůz do kopce, tak putuje k Bohu duše, která nesetře starost a neuhasí žádost.

Kdo sám padne, sám zůstane ležet a málo si cení své duše, když ji svěřuje jen sám sobě.

Samotná duše bez učitele, ač ctnostná, je jako osamocený řevavý uhel: spíše vychladne, než se rozhoří.

Kdo chce být sám bez opory učitele a vůdce, bude jako strom, který stojí v poli sám a bez pána, neboť ať by měl sebevíc ovoce, otrhají mu je pocestní a ani nedozraje.

Není Boží vůle, aby se duše něčím znepokojovala ani aby trpěla strastmi, neboť jestliže jimi trpí, je tomu tak pro slabosti její ctnosti, protože čím se nedokonalá duše trápí, v tom si duše dokonalého libuje.

Dbej, aby ses zbrkle nermoutil nad nešťastnými případy světského života, protože nevíš, jaké dobro přichystané v úradcích Božích pro věčnou radost vyvolených s sebou přinášejí.

Spíše chce Bůh od tebe sebemenší stupeň čistoty svědomí než všechny skutky, které dokážeš vykonat.

Spíše chce Bůh od tebe sebemenší stupeň poslušnosti a podrobenosti než všechny ty služby, které pro něj zamýšlíš vykonat.

Bez námahy budeš zvládat lidi a věci ti budou sloužit, budeš-li zapomínat na ně i sám na sebe.

Čemu prospívá, jestliže dáváš Bohu jednu věc, když On tě žádá o jinou? Uvažuj, co Bůh asi chce, a udělej to, neboť tak lépe uspokojíš své srdce než tím, k čemu se kloníš ty.

I když vykonáš mnoho věcí, nenaučíš-li se zapírat svou vůli a podrobovat se tím, že se vzdáš péče o sebe a o své věci, neuděláš pokroky v dokonalosti.

Všimni si, že Bůh vládne jen v duši pokojné a ničím nezaujaté.

Jak se odvažuješ radovat se tak beze strachu, když máš stanout před Bohem, abys vydal počet z každého sebemenšího slova a myšlenky?

Mějte ustavičně na paměti život věčný i to, že kdo žije nejzkroutěněji a nejchuději a nejponíženěji, budou se těšit nejvyšší váznosti a slávě u Boha.

Radujte se ustavičně v Bohu, který je vaší spásou (Lk 1,47), a uvažte, že je dobré jakýmkoliv způsobem trpět pro Toho, kdo je dobrý.

Z kalendáře Proglasu a TV Noe r. 2013 vybrala Libuše Šumavská

Sbírejte podpisy proti hazardu

Také vás na Praze 8 štvou blikající špeluňky s nápisy Herna non-stop či Casino-bar, které mají na svědomí zavislé hráče, rozpady rodin, zvýšenou kriminalitu, ale i prosté „znečištění veřejného prostoru“, neboť by namísto nich mohly vzniknout pěkné obchody, kavárny či restaurace?

10 000 podpisů

Nyní máte možnost proti tomuto rozbujelému nešvaru na Praze 8 vystoupit. Pomozte nám sbírat podpisy pro uspořádání místního referenda o hazardu na Praze 8, stejně jako činí již občané Prahy 7, Prahy 9 a mnoha dalších měst v Česku! Nasbírat musíme 10 % podpisů oprávněných voličů, což znamená, že je třeba minimálně 7900 podpisů. Ve skutečnosti je třeba nasbírat přibližně o třetinu podpisů více (tedy alespoň 10 000), neboť dle zkušeností minulých referend bývá podobná část podpisů neplatná. Podpisové archy si můžete stáhnout na stránkách www.8bezhazardu.cz/ či mi napište na adresu vladka.jelinek@gmail.com, pošlu vám je. Elektronické podpisy bohužel nestačí.

Podpisová místa a finanční podpora

Podpisové archy můžete podepsat také na těchto místech:

Knihkupectví Portál - Klapkova 2 Praha 8 (9:00-18:00)

Restaurace Mlsná Kavka - Sokolovská 327/29 Praha 8 (11:30-23:00)

Kavárna Decada - Vacínova 10 Praha 8 (po-pá 8:00 - 0:00, so-ne 16:00 - 0:00)

Bylinkářství Hezký den - Střelnická 1660 Praha 8 (po-pá 9:00-19:00, so 9:00-12:30)

Referendum můžete podpořit i finančně na transparentním účtu u Fio banky, číslo účtu je: 2300519436/2010.

Webové stránky

Pokud se nám podaří nasbírat dostatek platných podpisů, referendum by se mělo uskutečnit na podzim, pravděpodobně společně s komunálními volbami. Členy přípravného výboru referenda jsou Hana Matoušová (zmocněnec), Vladka Jelínková, Petra Pečová a Miroslav Pešek.

Informace o místním referendu naleznete na stránkách www.8bezhazardu.cz či na facebooku www.facebook.com/8protihazardu. Dejte prosím stránce like! Informace o problematice hazardu se také dozvíte na panelové debatě ve farním sále 16.1. od 19.15 (viz pozvánka). Na debatě vystoupí i primářka příjmového oddělení Psychiatrické léčebny v Bohnicích MUDr. Zdeňka Vyhnaníková. Budeme rádi za šíření těchto informací!

Vladka Jelínková
Vladka.jelinek@gmail.com

Na prahu nového roku

Na rozhraní roku končícího a roku nadcházejícího snad každý člověk bilancuje. Proto poslední den roku je zároveň dnem bilancování. Někteří si dávají novoroční předsevzetí. Jiní se zamýšlejí nad tím, s čím vcházejí do nového roku. Někdo v právě končícím roku úspěšně absolvoval studia nebo založil rodinu. Anebo naopak, pohřbil blízkého člověka nebo přišel o zaměstnání. Možná pro někoho je to především možnost posezení, jídlo a pití, televize... Ale dá se předpokládat, že i ty nejpopravnější lidé se nevyhnou tomuto bilancování. Rozjímáme o smyslu života a o svém místě v tomto světě.

Rok 2013 byl rokem plným změn a nečekaných převratných událostí. Rezignoval papež Benedikt XVI, což v dějinách církve je výjimečné. Máme nového papeže. V naší zemi znovu padla vláda. Bylo zvoleno nové vedení státu. Politickým paradoxem byla skutečnost, že se do vlády dostali komunisté jakožto třetí preferovaná strana (po létech totality, po všech nesčetných zločinech, které komunistická strana napáchala!). Do nového roku vstupujeme s novým občanským zákoníkem.

Pro církev ovšem rok 2013 byl rokem víry. Slavili jsme výročí příchodu Cyrila a Metoděje. Ale nejen to. Byl to rok výročí Milánského tolerančního ediktu, v němž v roce 313 vyslovil císař Konstantin I. svobodu křesťanství v celé římské říši. Vyhlášení tohoto ediktu před 1700 léty znamenalo náboženskou svobodu. Po dobách krutého pronásledování bylo křesťanům dovoleno svobodně praktikovat své náboženství. V církevním kalendáři znamená poslední den v roce svátek sv. Silvestra, který se stal prvním papežem svobodné církve. Děkovná mše na sv. Silvestra je připomínkou tohoto aktu spravedlnosti. To je povděk Bohu, který je tvůrcem vesmíru, za dar víry a za uplynulý rok.

Pro církev v České republice rok již zmíněného výročí Milánského ediktu měl obzvláště symbolický význam, neboť právě v tomto roce shodou okolností došlo k nabývání nezávislosti na státu, zásadním krokem k čemuž byla dohoda o navrácení komunisty ukradeného církevního majetku. Rok 2013 byl historickým mezníkem v životě naší církve. Ve své silvestrovské promluvě kardinál Dominik Duka, primas český, řekl: „Pro naši církev byl rok 2013 významný zejména proto, že se na konci tohoto roku, mohla vydat na cestu plnohodnotné a plnoprávné náboženské svobody.“

Otázku církevních restitucí mnozí politici používali jako nástroj v nepoctivé politické hře, přičemž nerespektovali rozhodnutí nejvyššího a ani Ústavního soudu. Avšak vyrovnaní už začalo, a s tím i získávání svobody.

"Byl to rok, kdy si uvědomujeme výsledky této velké spravedlnosti. Je smutné, že v naší zemi má podle mínění některých politiků být stále spravedlnost především pro ty, kteří spravedlnost posílali do země. Byl to důkaz toho, že přestože dějiny jsou plné velkých překážek a neúspěchů, křesťanské pojetí lidské vzájemnosti našťěstí nakonec trvale překonává tyto překážky," zdůraznil kardinál Duka.

Člověk potřebuje spravedlnost, aby mohl normálně žít. Někteří na ni čekají celý svůj život... a pak se ukazuje, že lidský život na to nestačí – je totiž příliš krátký. Pak ještě jsou tací, kteří milují spravedlnost nade všechno, a protože věří, že život bez spravedlnosti nemá žádnou cenu, dávají za ni svůj život. Proto vyprošujeme u Boha spravedlnost.

Apolena Rubešová

Vánoce dál

Děkuji všem, kdo jste se zúčastnili vánoční akce dárků pro děti ze sociálně slabých rodin. Vám, kdo jste dárky koupili, kdo jste přispěli, a my jsme dárky nakoupili. Společně se nám podařilo sehnat dárky pro všechny děti, celkem jsme jich obdarovali 70. Na seznamu byly i nějaké dárky v podobě her do PC, ty jsme nahradili slepovacími modely nebo legem, abychom podpořili um a fantazii dětí a ne aby seděly u PC a hrály hry.

Dárky jsem předávala osobně s dalšími dobrovolníky z farní charity, musím říci, že některé příběhy rodin byly smutné, jiné inspirativní, jak se dokáží prát se životem.

Ještě jednou díky všem, kdo jste se zapojili.

Za farní Charitu Zuzka Řeháková

Prosbu o jídlo a oblečení

Obracím se na všechny farníky s prosbou o pomoc při pravidelných setkáních s lidmi potřebnými, a to formou zajištění jídla a oblečení. Tato setkání se budou konat 1x týdně, a to již od 8. ledna 2014. Zároveň bych tímto chtěl i poprosit o duchovní modlitby za uvedené potřebné lidi. Všem předem děkuji. Spojení na mne je : 722 488 377.

Miloš Matěj Uvzl

Uvítání Ježíše Krista v kostele sv. Terezičky

Vážení a milí čtenáři Kobylístku. Opět po roce jsem zde, abych vám popsal jeden překrásný den, který se udál v našem krásném kostele sv. Terezičky. 20. prosinec prošlého roku se stal radostným dnem pro některé farníky, neboť mezi ně dorazil chudý Ježíš, avšak bohatý láskou. Spousta farníků Ježíše pohostilo. Ježíš přišel v podobě starých, nemocných a jinak vyloučených lidí, které neradi vidáme ve společnosti. Ježíš přišel i v podobě chudých rodin, kteří se snaží svoji chudobu nahrazovat láskou k dětem. I těmto rodinám se snažili naši farníci pomoci.

V ranních hodinách jsme se sešli před kostelem, odkud jsme se svorně odebrali do spodního sálu kostela sv. Terezičky, abychom se nasnídali. Po snídani byly do sálu přineseny věci, zejména oblečení, které se rozložilo po stolech a každý si mohl vybrat, co se mu hodilo. Tímto bychom rádi poděkovali všem farníkům, kteří se podíleli na přínosu uvedeného šatstva. Poté jsme hovořili o Božím Slově. Milošem Matějem bylo rozhodnuto, že se vymaluje dětský koutek v kostele, což se také, po vyklizení věcí, vykonalo. Zbývající Boží děti se podíleli na úklidu prostranství okolo kostela, zvláště potom se věnovali úklidu parku před vstupem na dětské hřiště od tabákových nedopalků aj. Věřte, že to byla doslova mravenčí práce. Po vykonané práci byli všichni odměněni dobrým obědem, který se skládal z polévky, ryby a bramborového salátu, zkrátka vánočního obědu.

Odpoledne proběhlo v duchu příprav na příchod narození našeho Pána Ježíše Krista. Povídání o Ježíšovi se ujal Miloš Matěj. Po tomto povídání byl spuštěn film s vánoční tematikou. Část Božích dětí šla balit vánoční dárky pro děti z projektu „VÁNOCE DÁL“. Druhá část šla stěhovat zpět nábytek do dětské místnosti, kterou předtím poklidili po vymalování. Po odvedené práci jsme opět byli odměněni večeří, která se tentokrát skládala z obložených talířů

a nealkoholických nápojů.

Nastala večerní mše, které jsme se všichni přítomní zúčastnili. Mši vedl náš otec Brtník a při té příležitosti mu ministrovali poprvé naši bratři z našich řad.

Po mši nastal slavnostní večer. Večer plný krásných písniček, povídaní i s příchutí jídla, kávy a limonády. Večer, na který zajisté dlouho nezapomene nikdo z nás, kdo jej prožil. Přišla také patronka dřívějších agapé pro lidi z ulice – milá paní Libuška Šumavská. Nad celým dnem pečlivě dohlížela ředitelka farní charity – Zuzanka Řeháková. O muziku se starali křesťané Hanička a Georg a další, společně s naším drahým Láďou Heryánem.

Vánoce jsou plněním různých přání a taková byla splněna i dědovi Petrovi z Václaváku. Miloš Matěj spolu s bratrem Florianem potkali jednoho dne dědu Petra právě na Václavském náměstí. Tehdy bylo Petrovo přání setkat se se svou sestrou, kterou léta neviděl. Toto setkání mu bylo umožněno a uskutečnilo se 24. srpna 2013 u sv. Terezičky v Kobylisích, kde posléze vznikly i fotografie. Od té doby je nám známo, že děda Petr hrával v dechové kapele na B-tubu a jeho další přání bylo si na ni alespoň ještě jednou zahrát. Vraťme se zpět k našemu večírku. Překvapením pro dědu Petra bylo, že přišla jeho sestra, která ho při večírku pozvala do svého domu na oslavu vánočních svátků a Nového roku. Posléze mu bylo splněno i další přání, a to zahrát si na zmiňovanou B-tubu, kdy si zahrál společně s Láďou Heryánem. Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří nasýtli, oblékli či jinak se postarali o svého Pána Ježíše Krista, neboť co učinili těm nejpotřebnějším, učinili Jemu samému.

Václav Zitta alias Silver

Foto: Miloš Uvzl

Dým mladistvým

Pavel Bobek a Lou Reed nikdy nenavštívili sv. Terezičku a už vůbec né dohromady. Možná se spolu ani nikdy nepotkali - leda tak u nebeské brány. Přesto zanechali svoji stopu v srdcích mnohých kobyliškých farníků. Pavel Bobek, skvělý interpret country music, který svým zpěvem projasňoval temnoty komunistického Československa. Lou Reed, frontman skupiny Velvet Underground, hudební vzor těch, kteří komunismus nakonec v Československu položili. Co dodat - snad jen pár odkazů:

za novou rubriku děkují za pozornost Tomy a Jendík (Tomáš Vyhnaněk a Jan Vlasatý)

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžeme ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát trocha církevních i salesiánských reálií a historie.

1. Kdy bylo povýšeno pražské biskupství na arcibiskupství?

- a) roku 1344
- b) roku 1414
- c) roku 1512

2. Kdo byl prvním pražským arcibiskupem?

- a) Jan kardinál Očko z Vlašimi
- b) Zbyněk Zajíc z Hasmburka
- c) Arnošt z Pardubic

3. Každý biskup si volí nějaké heslo do svého erbu. Jaké heslo si zvolil současný pražský arcibiskup?

- a) In Spiritu Veritatis (v duchu pravdy)
- b) Ut omnes unum sint (aby všichni byli jedno)
- c) Laxebo rete (roztahovat – zatahovat sítě)

4. Současný papež František je v pořadí papežů

- a) 512
- b) 314
- c) 266

5. Který papež schválil v roce 1859 založení kongregace Salesiánů Dona Bosca?

- a) Pius IX.
- b) Pius X.
- c) Pius XI.

6. Salesiáni začali působit na území současné ČR v roce 1927. V kterém roce začali působit salesiáni na Slovensku?

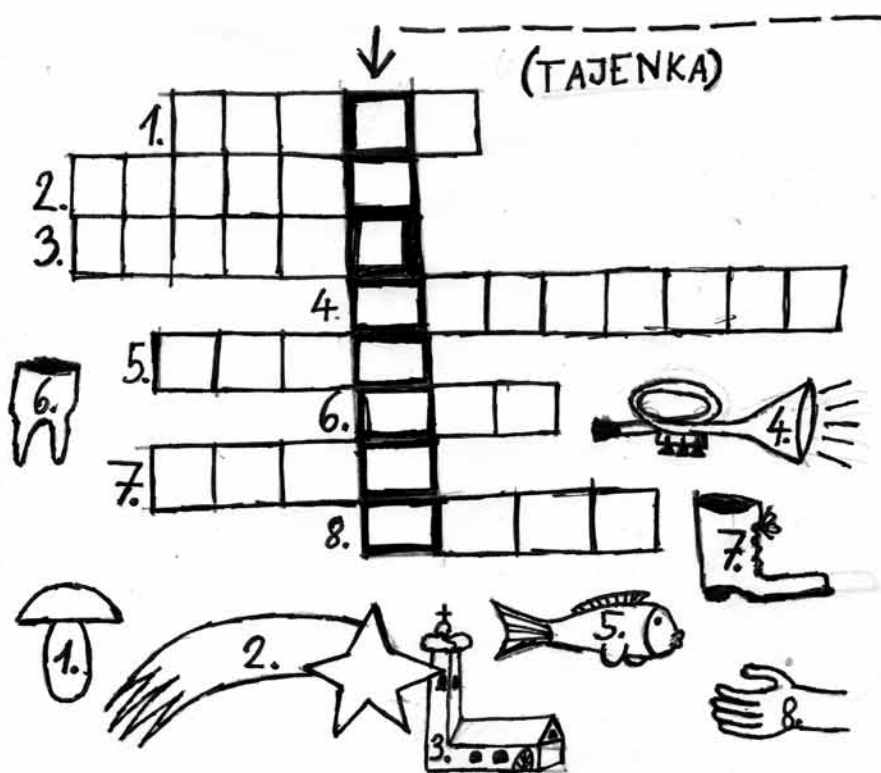
- a) 1946
- b) 1930
- c) 1924

Připravil Kazimír Večerka

Řešení: 1a, 2c, 3a, 4c, 5a, 6c

Do Betléma se vydali tři
mudrci, aby popráli Ježíškovi.

Jmenovali se: KAŠPAR,
MELICHAR
a

Stránku dětem připravil Tonda Felix

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00 v kapli sv. Kláry	eucharistická bohoslužba
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba (v úterý pro mládež)
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Petr Zelinka
	18.30	P. Josef Brtník
Úterý	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. M. Sklenář, P. J. Vracovský, P. P. Zelinka nebo P. M. Hobza – pro mládež
Středa	6.30	P. Marek Sklenář nebo P. Jan Ihnát
	17.00	P. Petr Zelinka – pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6.30	P. Zdeněk Jančařík
	18.30	P. Josef Brtník
Pátek	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. Josef Brtník
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Jan Ihnát

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1,
182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, T. Redlich,
F. Reichel, P. Remeš, T. Vyhnanek
DTP: Marie Muchová & Jan Vlasatý
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 9. února 2014.
Uzávěrka bude v neděli 2. února 2014.

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie.
Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány.
Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výšel: 12. ledna 2014, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč
tel.: 283 029 141
www.terezicka.sdb.cz

leden

12.	neděle		Zahájení výstavy o Ignáci Stuchlém (průjezd u kostela)
		16.00	Koncert pro sancta Cecilia, kostel
13.	pondělí	19.15	Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
14.	úterý	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
15.	středa	9.30	Klub maminek - Škola lásky v rodině (klubovna U Hrocha)
		19.15	Ve středu ke Středu, Spiritualita Dona Boska, P. Z. Jančařík, kostel
16.	čtvrtek	19.15	Debata o hazardu a hernách na Praze 8, farní sál
17.	pátek	19.05	Ekumenické modlitební setkání - kostel, farní sál
19.	neděle		Klub seniorů - výstava o sv. Cyrilu a Metodějovi, Anežský klášter
		19.30	Setkání pastorační rady farnosti
20.	pondělí	19.15	Společenství živého růžence
		19.15	Prástky, katechetická místnost Emauzy
21.	úterý	9.30	Mamky sobě, užívání audio a video nahrávek s náboženskou tem.
		18.30	Úterky u Terky, velké setkání s Vojtou a Luckou Muchovými
		19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem, farní knihovna
22.	středa	19.30	Ve středu ke Středu, Spiritualita Dona Boska, P. Z. Jančařík, kostel
23.	čtvrtek	19.30	Promítání poutě po Francii 2. díl, farní sál
24.-26.	pá - ne		Modlitební triduum hnutí Modlitby matek
25.	sobota	7.30-17.30	Zájezd na prohlídku betlémů do Třeště a Jihlavy
		19.30	Farní ples - KD Ládví
27.	pondělí	19.15	Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, katech. místnost
28.	úterý	18.30	Úterky u Terky, malé skupinky
29.	středa	19.15	Ve středu ke Středu, Modlit se je normální, kostel, P. Karel Satoria
31.	pátek	18.30	Bohoslužba o Slavnosti sv. Jana Boska, hl. celebrant P. Petr Zelinka
		20.00	Divadelní představení „Nebeská karabiniérka“ v režii salesiánů

únor

3.	pondělí	19.15	Setkání rodičů dětí v přípravě na první svaté přijímání, farní sál
		19.15	Prástky (katechetická místnost Emauzy)
4.	úterý	18.30	Úterky u Terky, velké setkání
		19.20	Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fiřtem, farní knihovna
5.	středa	9.30	Klub maminek - Výroba šperků z papíru (klubovna U Hrocha)
		19.15	Ve středu ke Středu, přednáška dr. Jiřího Grygara, kostel
6.	čtvrtek	19.10	Adorace za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, kostel
		19.30-24.00	Noční adorace, kostel
7.	pátek	17.00	Výstav Krista svátostného - kostel, příležitost ke svátosti smíření
		19.15	Uvádění do duchovní četby Písma následující neděle, farní prostory
8.	sobota	6.00 -18.00	Snowtrip do Herlíkovic
10.-13.	po-čt		Celodenní výstav Krista svátostného v kostele
11.	úterý	16.00	Společné udílení svátosti nemocných, kostel, farní sál
15.	sobota	9.00-15.00	Karel Satoria - Ora et labora, farní sál
23.-28.	ne-pá		Jarní prázdniny pro děvčata - Zdice